

Detta är OXSS egen kåsörs sida på nätet. Klubben tar inget som helst ansvar för sanningshalten på dessa sidor. All läsning sker på egen risk.

[2001-01-01]

Burtson Line's - 1/2001

Stora bruna väggar - Stora bruna båtar -Positionsanvisningar, Hur hantera hundbajs mm...

Färden till Östersviken blev för mej häromdagen en chockartad upplevelse när istället för den välkomnande anblicken av båtar och segelbåtsmaster vid Erikssons Varv plötsligt tornade upp sig en himmelshög brun bakgårdsvägg i skrynklad plåt som totalt skymde sikten för allt annat levande.

Tankarna gick omedelbart till kommunens skönhetsråd som skall vara medborgarnas trygga instans mot såna här övergrepp. Men så slog mej tanken -dom har väl fullt upp med att hjälpa inflyttande entreprenörer i livsmedelsbranschen med att mäta bokstäver i neonskyltarna. Dessutom, dom stora lyxbåtar i flermiljonsklassen som skall inhysas i bruna skjulet behöver faktiskt ordentligt med rymd - och jag menar att då blir resultatet stora bruna väggar. Och det är väl så vårt värderade skönhetsråd har resonerat.

Dessutom handlar det om båtar i en storleksklass som säkert indirekt genererat stora skattepengar till statskassan. Vad betyder då en totalförstörd anblick av ett gammalt hamninlopp...

På tal om stora båtar så bytte jag som kanske är känt min lilla folkbåt mot en lång smal 10 meters lyxkryssare i mahogny. (M 25) Visserligen bara 2.20 m bred, men ändå. "Fritte", min livskamrat, sa när hon stod i trappen ner till skansen (1 steg) och lät blicken famna långt bort i fören -Snälla du, om vi skulle komma ifrån varandra kan vi väl bestämma att vi träffas här i trappen?

I det sammanhanget försvann en dag vår lille skeppshund Cello, med jaktliga gener i sin stamtavla. Han gick och nosade i ruffen ett tag men sen hördes ett påstick och drevet gick bortåt fören med korta avstick ner till kölsvinet.

Drevet pågick sen till nästa dags morgon då han kom uppfarande med två rådjur ur akterluckan. Morrande och skällande med den lilla svansen i vädret försvann han sen förbi Ringbergers gråa sommarhus. Så nog är det en stor båt.

Inför vårens ankomst och med sköna holmgångar på önskelistan kan det vara skäl att varna för alltför stor lössläpphet av den ägandes jycken. Det kan den Oxelösundsfamilj intyga som med en stor lurvig St. Bernardshund i ägo låg i en vik på andra sidan Bråviken, eftermiddagssolen gassade och allt var idyll. Hunden strövade lös omkring och timmarna gick... Plötsligt upptäckte man att tiden runnit iväg alldeles för fort. Man skulle bort på bröllop på kvällen och nu blev det panik och snabb hopsamling av lösgods och ungar.. Motorn igång.....

— OCH VAR ÄR HUNDEN !?

Jodå ! Bakom ett buskage behagfullt kråmande låg han på rygg med den tovigga hårmanen helt nerkletad med exkrementer av homo sapiens välkända tillverkning. Vad är lite bajs i byxan hos en ett - åring mot detta.!? Vad göra ? Att tvätta hund fanns inte tid till. Oj Oj , Men dom hittade

lösningen .

Över ett stillnande Bråvikenvatten gick hemfärden och rak i ryggen med en stolt min satt en doftande S:t Bernardshund med runtomutsikt -placerad i jollen !

Nu har jag fått fart på pennan och knycker till slut den underbara historien av den lika underbara författaren Frithjof Nilsson- Piraten, som tillsammans med en kamrat tillbringat en våt dag på havet utanför Göteborg i en liten julle. Väl återkomna i hamnen fick dom sällskap med Amerikalinjens stora färja som tutade högmodigt på våra hjältar. Snabbt gick signalflaggorna i topp på den lilla julle- masten och kaptenen på den stora Amerikabåten kunde, efter att ha kontrollerat flaggornas inbördes placering, konstatera att han hade fått frågan: VILL NI VETA ER POSITION!

Så var det slutljuget för denna gång och jag tecknar ödmjukast.

Trevlig vår!
/Eder Burtson

2001-02-01]

Burtson Line's - 2/2001

Vem vann årets sjösättningsrace? - Om kyla i sittbrunn - Hur avstå sittbrunnsblosset efter maten?

-Vid sjösättningsdags förekommer ("försikommer" som förra skolministern sa) varje vår, en mellan två båtägare outtalad , men dock kamp där striden står om vem som först får sin båt i sjön. Det handlar om f.d polisen och f.d bagaren.

Hur den uppkom och fortfor vet nog ingen. Kanske den bara existerar som en lustig företeelse bland oss som åser det hela. De tävlande ovetandes. Den är naturligtvis föremål för många gissningar och till och med vadslagan lär har förekommit (försikommit) . Årets upplaga innehöll en hel del dramatik :

Den f.d Bagarn låg ganska långt fram med sin utrustning och var därför en stark slutsegrar- aspirant i förhandstipsen. När så den stora dagen inföll kunde den f d bagaren till sin fasa konstatera att platsen där hans finputsade båtför skulle kyssa vattnet, låg nu en massa fastfrusna isflak, ty natten hade varit kall.

I en andra hamnen stod samma dag f d polisen med skräcken lysande i ögonen och betraktade en ur funktion varande båtcran !! Ingen utomstående vet idag vems båt som först nådde vattnet. Det sägs att f.d bagaren kontaktade hamnens bogserare som under pistolhot i ilfart fick ge sig in bland motorbåts-klubbens bryggor, vilket låter lika osannolikt som att f.d. polisen skulle ha såpat kajen i Östersviken och därifrån knuffat i OE:32 -an !

Vad man däremot säkert vet är att dagen efter låg de bägge ägarna med båtarna parkerade vid varsin mastcran och lekte plocke-pinn med sina master i 20 m/s vindbyar! Men Guy och Leif, även om det Er emellan inte existerar något av ovanstående fantasier så låt oss andra ändå få fortsätta att slå vad om vem som först av er landar i det blöta varje vår.

- Det var kallt i sittbrunnen på M 25:an ." Djävligt "kallt som dom säger i TV där "fan"

och "djävlar" numera förvandlats till honnörsord i alla intervjuer. Renskrapningen av fribordens mahogny var ett måste innan frånvaron av linolja skulle orsaka sprickbildning bland borden. Inget ont om tidigare ägare som skött henne minutiöst men mahognyträets porösa fibrer lakas fort ut. Egentligen är mahognyn ett värdelöst båtmaterial men det är vackert och det förlåter allt. Och när jag mixat min båtchampagne av rå linolja och fransk terpentin och låtit henne sörpla i sig det hon vill ha förseglar jag bara med en liten fernissblandning och allt är gott igen.

-Den 7 januari 1980 slog jag paketet med 7 st John Silver (gammal sjörövare ?) i bordet och sa rakt ut till närvarande kaffegäster i personalrummet att - "nu är det slut på den här ofriheten ! Att alltid vara tvungen till innehav av x antal taggar i bröstficka för att kunna föra ner rök innehållande c:a 2000 giftiga komponenter i det fina instrument som ens lungor utgör! Jag slutar röka nu !!!!.

I det samma kände jag skräcken välla upp. Vad hade jag sagt?! Men nu var det för sent att ångra sig. Sluta röka ! Nej ! Tankarna kom på alla goda middagar som efter timmar under vita segel avslutades med ett ljuvligt bloss i en torr pipa. Eller nikotinets ovillkorliga närvaro när groggarna skulle lyftas. Blosset efter kaffet.....Jag blev kallsvettig inför tanken på ett nikotinfritt liv. -Men ... min dåliga mage skulle säkert må mycket bättre. Lungorna och hjärtat.. -Istället för piprök skulle jag få känna dofter ifrån gran och tall och strandblomster -Spritens smakar bättre utan cigarettök och "dagenefter-hostan" blir ett minne blott -Barn och barnbarn skulle bli glada.. -Med mycket mera..

Och så sa den luringen från Visir (Visominteröker) efter sin fråga om hur gammal jag var.. - 43 år hur så ?- JO, DÅ SPELAR DET VÄL INTE SÅ STOR ROLL HUR DU GÖR .

Jag slutade röka dagen efter.

Hav en bra sommar - rökare som icke rökare!
/Eder Burtson

[2001-03-01]

Burtson Line's - 3/2001

Kan Du få fram en burtsonline till i morgon ? Orden kom från denna tidnings redaktör känd för att i alla sammanhang vilja pressa ut det sista unset av energi och kreativitet ur sina medarbetare.

-Javisst, Steve, sa jag och rusade hem och här sitter jag nu med huvudet fullt med underlag för säkert tio burtson-linare. För så är vårt åldrandet beskaffat att man minns inte var man la hammaren för en minut sedan men vad som hände på 60- och 70-talet framstår glasklart för ens inre blick.

Dock minns jag med fasa vad som inträffade vid mastkranen för ca 14 dar sen. Där låg min M25 glittrande nyfernissat blank i solskenet vid mastkranen och upp i luften strävade hennes guldglänsande mast i en 45 gradig lutning ..

Nej usch, jag vill helst sluta skriva här- men det rasslade alltså till och sonen som höll mastfoten i ett stadigt grepp och snabbt uppfattade situationen lyckades styra toppen utanför relingsvidan innan masten gled ur lyngan och slog i vattnet med ett brak som genljöd över hamnplanen !!

Jag såg hur relingslistan splittrades vid styrbords spygatt och Furlexskenan vek sig i sin övre del. I skallen uppstod ett kaos som gjorde mig oförmögen att tänka klart. Jag var ordentligt chockad. Med

Anders hjälp kom dock masten upp på terra firma och vi började reda ut fall och stag.

Så var det dags för folksamlingen .Folk kom rusande från alla håll -inte för att hjälpa till utan för att tillhandahålla ett litet skämt eller en för situationen passande gliring för att på så sätt lätta upp stämningen en smula, på bästa oxelösundskt maner´ "-Håller du på och tvättar masten" Burtan? och liknande djuplodande inlägg.

Efter att ha besiktat båten lugnade jag ner mej och kunde konstatera att skadorna var reparable och skulle med Tompa Båtbyggare och Tommy Segelmakare s hjälp snabbt kunna åtgärdas. Orsaken till debaclet ? Lita inte på överhandsknopar !

Vår nya ordförande Lars-Olof Norlin fick jag träffa vid ett kvällsmöte med Östersjömarans glada funktionärsskara. Rikskänd och omtyckt båtkonstruktör med erfarenheter ifrån det glada 60-talet då segelsporten tog fart och ökade med en sån rasande fart. Hoppas vi i OXSS kan utnyttja de möjligheter detta ordförandebyte trots allt nu gett oss.

Förr var det inte så vanligt att man gjorde sina klädinköp på bensinstationerna. Nu för tiden kan man väl inhandla i stort sett allt för livets nödtorft i denna nya tiders diversehandel. Kulor och krut, kanske inte. Där går väl gränsen. Nåväl, där köpte jag min tjocka goa ylletröja med vindtätt foder som jag gosat i några år. Som värmt och skyddat för kalla överfarter ner mot östgötaskärgårn och Landsorts blåsiga udde.

Nyligen satt jag med nåt knåp i sittbrunn ute vid Östersviken och pötsligt var den bara borta! Efter att ha letat runt i båten insåg jag att den måste fallit överbord.

Min fina tröja !

Fort mindes jag hur min gamla Seagull dråsade ner i vattnet från akterdäck nere i Lindöja för längesen. Från fem meters djup fiskade jag upp den med hjälp av en torskpilk på en stadig rev.

Fann jag mig plötsligt med spinnspöet i näven och ett laxblänke som tröj-agn. Nej då, jag fick ingen lax på fyra kilo vilket hade varit ett läckert avslut på denna enkla berättelse med men däremot ringde kamraten Sven-Erik dagen efter, (han hade med stor medkänsla deltagit i min saknad efter tröjan,) och meddelade glatt:-Jag gick bort till hörnet vid piren (c:a 60 m bort) där det flutit iland massa skräp och såg något som såg ut som ett långt cementrör, men som det svajade i vattnet så jag förstod att det var din tröja !

-Tack käre kompis svarade jag - så ser den också ut när den sitter på mej!

/Eder alltid glade Burtson

[2001-04-01]

Burtson Line´s - 4/2001

Sommarn har hunnit hälften fram och vi har fått uppleva rekordveckor med brännande sol och starka sjöbrisar. Arkö-Runt racet återstår men är väl avklarat när detta läses.

Ur minnenas skrymslen kan fortfarande händelser ur min gamla OXSS -tillvaro poppa upp. För all del det finns färskt skvaller också , väl värt att återge i skrift . Men så har vi det där med prespekionstider och väsen och bra skvaller blir bara bättre om det får ligga till sig ett tag. Dock ,jag har en kompis som verkligen älskar sjön och båtar. Tyvärr verkar det som Kärleken inte alltid blir besvarad. Besvarad som en het älskare vill ha sin kärlek besvarad...

Han ville och fick också följa med på en tur med min Mälar 25:a ,nånting som han tjatat om länge. Ja, ni vet själva .Man lovar vänner och bekanta segelturer till höger och vänster. Segelturer som i ärlighetens namn aldrig är tänkta att bli mer än löften. På den här turen hände inte nått speciellt mer än att han plötsligt frågande såg sig omkring och sa -"Har Du nåt ankare ?

Då mindes jag hans kärlek till ankare som troligtvis var grundat på uppfattningen att tid och skeenden liksom bara upphör när ankaret går i sjön. Har man hamnat i otäck situation kastar man sitt ankare bara . Och sen kan man i lugn och ro ta tag i bekymren

Svikande en fin kompis avslöjar jag nu den första ankarepisoden: Med fulla segel och akterlig vind styra han den tunga ekkostern mot sin välkomnande hemmabrygga men inser först när tjugo meter återstår till bryggan att han inte kan få ner seglen ! Bryggan närmar sig snabbt och tanken stilla står! Då ! Kvickt fram med ankaret ! Som flyger akterut i en lång båge -med handen trycker han samtidigt ankarlinan mot relingen (!) Av friktionen sliter linan upp köttet till benet samtidigt som fören går in i grannbåten med ett brak, krossar och förvandlar ett vackert ekroder förv till det man matar nutidens energiverk med !

I nästa episod ser vi vår hjälte komma fräsande i en rykande läns med barn och blomma samt en kanot på släp ! In i ett sund att söka lä ! Land närmar sig snabbt och en jipp är inte att tänka sig i . Alltså ! Fram med ankaret ! Som hugger tag omedelbart. I detta läge hade den vattenfyllda kanoten gått i u-läge och försvunnit inför allas blickar men efter några sekunder reser sig en grön vattenpelare på andra(!) sidan båten och ur denna lösgör sig den försvunna kanoten och slår ner med ett brak !

Vad kan man lära av detta ? Undvik undanvind ?

Vill man undvika dramatik enligt ovan kan man som A22- seglare Eriksson i grannstaden låta bygga en liten fernissaglänsande vacker blekingeka -ställa upp den i matsalen (!) - bjuda in vännerna och ur den servera sill och snaps och annat gott som tillhör matordningen en kväll i viken . Iden fanns, om den blev förverkligad vet ej vittnet.

Korsord roar mej liksom historien om korsordskonstruktören som tog fritt från sitt arbete och begav sig ut i ytterskärgårn för några dagars rekreation. Där gled han in i en lugn vik och lät sitt ankare gå intill en koster. Från grannens ruff hördes högljudda röster .Med avsikt att ljuta olja på ett begynnande gräl knackade han på båtsidan -ett ilsket mansansikte visade sig. Korsordskonstruktören presenterade sig artigt med namn och yrke varvid mannen vände sig ner mot ruffen och ropade -Alma, nu är han här den jäveln som har gjort korsordet !

Nå't som förundrat mej är dom siffror och bokstäver som fortfarande finns på våra fritidsbåtar sedan sossarna bestämde att vi alla skulle ingå i ett båtregister Beaktande ett givet vallöfte passade borgarna på att vid sitt tillträde vid makten omedelbart ta bort detta register till förfång för kustbevakning ,försäkringsbolag och sjöpolis som troligtvis tyckte sej han nytta av registret i sitt arbete. Nå , trots det kompakta motståndet från oss fritidsbåtägare och djupa brösttonerna från inte minst båttidningsredaktörerna mot denna frihetskränkande (?) åtgärd så har minst 75 procent av båtägarna sina siffror och bokstäver kvar på sina båtar.

Varför ?

Slutligen, en man kommer ner till segelbåtshamnen en strålande månskenskväll Folk sitter i sina båtar och pratar lågmält för att inte förstöra den idyll som månskenet skapat. Mannen går fram till sin båt , något rakryggat visserligen och kanske något i sidled men folket ser till sin förvåning hur

han plötsligt hoppar vid sidan om sin båtför och rakt ner i vattnet ! Som förklaring angav han senare att han måste ha hoppat i spegelbilden av båten.

Med utmärkt högaktning!
/Eder Burtson

[2001-05-01]

Burtson Line`s - 5/2001

-"Vad gör dom i bastun på onsdagskvällarna?"

-"Burtson bläddrar i sin gamla loggbok"

Tidigare trägen medlem i Svettjägarna fann jag mig i minnet åter sittande bland glada klass 1 -drickande members av Svettjägarnas ystra församling: Lasse, Hardy, Lill-Burt, Thore F, Roger, Göran och Göran, Steve, Linden, Ljungdahl, Ove och många fler.

I en sådan oerhört erotikmättad miljö dyker naturligtvis historier upp som kanske inte är lämpade för alla öron/ögon så dom av er som som känner tveksamhet inför vad som komma kan, hoppar lämpeligen över några rader nedan.

-Ibland kan verkligheten bli mycket påtaglig även i en rogivande bastumiljö. Vid ett tillfälle när någon av ovan uppräknade personer dröjt sig kvar i ensamheten därinne på laven hörde vi, som redan börjat duscha, ett hjärtskärande skri. Vi rusade ögonblickligen in och där sitter han med skräcken lysande i ögonen. "-Grabbar jag sitter fast!!! DET ÄR NÅN UNDER HÄR! Jag kommer inte loss! En man kryper in under och får problemet omedelbart klart för sig. Försiktigt och under skratt och tårar lossgjorde han dom heliga delarna från lavens kniptångstag.

Det fenomenet kan uppstå nämligen att lavens ribbsystem nedtyngd utav många tunga seglarstjärter kan fås att sära på sig. Har man då minsta otur och dessutom skrynkelyolym på tjillevippen kan såna här saker lätt hända. Dock, i bastun dryftas många andra ämnen. Inte så spännande som ovanstående kanske men minnen, seglarminnen som skulle kunna fylla böcker

Men nu lämnar jag dramatiken i bastun och bläddrar i stället i min gamla loggbok från tidigt 60-tal som bl.a. berättar om när jag, totalt renons på seglingskunskaper, men allvarligt smittad av seglarbakterie, beger mig till Nyköpings och inhandlar för kronor 2000 en "22 kvadratmeters kappseglare" 1918 års regel som då ägdes av Kjell "Bullen" Nilsson. "En fin gammal kutter" som man uttryckte sig då. Hon hette Gunvor och hade tidigare ägts av två finsnickare (Ejnar och Ture) på dåvarande "NK:s" i Nyköping. Med familjer att märka. Man var inte bortskämd med utrymme på den tiden.

Segelbåtsdrömmar hade jag gått med länge, -"men först en sommarstuga" som Elsy uttryckte det. Alltså släpade jag ihop lite virke och köpte några spikar på x. Järnhandel och 1964 stod stugan färdig på Lastudden. Så dök Gunvor upp.

Vårustningen gjordes i sällskap med nyköpingscelebriteter som "Neppar-Klas" och "Slangen" Larsson som även hjälpte mig med hemseglingen över Örspaken.

Slangen stannade till hos några vänner på vägen så sista biten fick jag vingla hem alldeles ensam vid rodret. Vilken känsla... Med Lastudden som bas blev det så seglingar till Nyköpings SS klubbholme, Broken, med ungarna. "Piaplutta" blev min första-gäst som klarade pappa ur en del äventyrligheter som att rådigt greppa rodret när det trasslade till sig på fördäck. Anders blev så småningom en bra navigatör som vid några tillfällen fick träda in och rädda mej vid några

"hjärnsläpp".

Ett bra tips till seglarföräldrar. Skicka inte in dom i ruffen med TV-spel eller böcker under seglingen. Låt dom sitta med vid roder och sjökort så får Ni duktiga seglare och navigatörer efter några år. Ungar gillar ansvar!

Vidare i loggboken : Vi fortsatte våra odysseer till Broken. Där var S/y Gunvor känd och vi kom snabbt in i Nyköpingsgänget. Där fanns det seglingskultur och där fanns också Snus-Ernst med kamrat i Silverpilen ett vackert vitmålat "strykjärn". Så småningom vågade sig mamma med också så nu var lyckan fullständig. Men då krävdes lite större volym i ruffen och våra ögon hamnade på en Folkbåt 236 byggd 1949. Priset 11.000:- står sig än idag. Och nu kunde vi dra iväg åt norr till Mariehamn på Åland, och Västervik och Valdemarsvik åt söder. Harstena blev ofta besökt. Ofta i sällskap med andra folkbåtar innehållande andra ungar så idyllen var fullständig.

Så kom plasten och i plastens kölvatten kom skilsmässor. (helt klart plastens fel!) Så kom en ny ruffhäxa in i mitt liv. Och nu kan det sägas: Ont om lämpliga ruffhäxor var det. För det var hårda intagningsprov. Så dök Friede upp. Född i det allra mittersta av Tyskland bland gruvor och malmhögar. Dåliga odds. Vi låg i Harstena. Det hade regnat en hel vecka men hon steg upp oföränderligt glad och leende varje morgon. Regnet trummade på däck, och rann vidare ner på koj och durk. Vått och kallt i ruffen. Detta bekom henne icke.

Själv raka motsatsen till glad och leende försvann jag iland förebärande letning av mask. Orkade inte med ruffkylan och glättigheten. "-För sitter man bara fast i deras garn så ändrar dom sej". Jag larvade in i bland hasselbuskarna. Kommer jag så åter. Tittar in i ruffen. Där sitter Hon. Sticker på en tröja. Många små ljus sprider värme och harmoni. På strategiska ställen hänger plastpåsar uppfångandes fukten från däck. Det är varmt och skönt. Sen dess har vi träffats varje dag. Det är på det 21:a året nu.

Nu vänder ljuset - Glad Vår!
/Eder Burtson

[2002-01-01]

Burtson Line's - 1/2002

Vaknar upp på akuten med nyopererad mage resultatet av många års tarmbesvär. Ett änglalikt sköterskeansikte skymtar över mig. Försöker ordna tankarna och komma till nuet. Smärtan efter operationen gör sig påmind Jag har en slangförsedd kanyl sittande i ryggen. Där kommer nu strömmande tack vare hjälpsamma sköterskehänder.

Välbefinnandet sprider sig i kroppen... och nu ligger jag med ett fint drag över Mysingen. Båtmahognyn glänsar i vågglittret. Avspänd stämning ombord. Skeppshunden har sträckt ut sig på styrbordskojen ,blundar och vaggar med i båtens rörelser...

Och så vaknar jag badande i svett. Det var bara en dröm och ännu är det långt kvar till att Mysings-idyllen blir verklighet. Mer smärtstillande... Tankarna går till klubbhuset Där ska renoveras nu när huset blivit i OXSS ägo. Nya fönster, lagerutrymmen, målning, driftsunderhåll mm Jag hann medvara på ett möte med OXSS-styrelsen,(innan mötet med kniven), där Elfriede under allmänt gillande introducerades som köksansvarig för klubbhuset. Vi är båda pensionärer nu och hinner med lite ideellt arbete mellan varven.

Somnar in. Tungt . Vaknar , tittar i taket ... Låter blicken svepa runt och över till den tomma sängen bredvid. Men nu är den inte tom längre utan innehåller nåt obestämbar under en filt samt en rödsvullen fot svävande som en fredsduva över sängänden. Fotägaren snarkar ganska ljudligt .

Snarkningar som jag konstigt nog tycker mej känna igen i omfång och frasering. Små suckar som interfolieras av mummel och stönande. Så där snarkar bara Conny- tvillingbrorsan!

Jag ringer på syster Niina . -"Syster! Vik upp filten så jag får se på snarkaren, äre` verkligen brorsan ? ! Då skrattar syster Niina -" Vi kunde inte låta bli att para ihop er , när ödet råkade placera er här på samma avdelning.

Så kom ronden med systrar och allvarliga läkare i spetsen. -"Jag är här och hälsar på min sjuka bror," försökte jag "- Ja, de är jag som är Burt "- ansåg Conny. Systrarna fnittrade och doktorerna skrockade åt det ovanliga i situationen . Två gaggiga 68-åriga tvillingar som hamnat i samma rum på lasarettet...

Så småning om kom det flera Adolfsonnare på besök och visade upp gamla ärr från magoperationer och t om "svensktoppsångaren" Glenn A . smög in i halvlek med sitt lilla ärr. Att det sen blev rusning på systrar i det rummet förstår alla.

Ja, sen låg sedan Burt och Conny och planerade för sommarens seglingar. Slutmålet skulle bli Stora Nassa där Antegubben för länge sedan tassade omkring på ön Bonden i sina sältossor . Kanske våldgästar vi hos hemma-grannarna Sven- Hugo och Märta på Storön norr om Möja Svampsoppan på Utö Vårdshus får inte missas, en promenad på Dalarö ingår förstås, nordostviken på Biskopsö hägrar också med sin hjortpark. Nånting för Cello skeppshunden? Och så förstås Sandhamn med sina vräkiga plastbåtsvidunder, Rivaracers och shoppingbodas, bagerier och vårdshus.

Så nu gäller det att snabbt bli frisk. Slipningen, lackningen, däcksmålningen kallar! Och Guy Björkman sjösatte sin OE 32 i början på mars!!!

Glad sommar!
/Eder Burtson

[2002-02-01]

Burtson Line's - 2/2002

Snart kan havstulpanernas och därmed giftfärgernas tid vara förbi om man ska sätta tilltro till dom tester som omtalas i I SörmlandsKustens Båtförbunds lilla tidskrift Kalender 2001-2002. De för båtägarna så förargliga havstulpanerna som i hundratal sätter sig på båtkölar och sidor och därmed stoppar båtfart och ökar bränslekostnaderna orsakar ju varje år stora kostnader för båtägarna. Och i slutänden är det Moder Natur som får ta den största smällen.

Nu har sensationellt nog tester visat att påväxten endast sker under ett par veckor under sommaren. När den (settlingsen) är över sker inga nya angrepp! -Om man alltså kan finna en metod att ersätta giftfärgerna med en mekanisk behandlingsmetod finns här mycket pengar och inte minst miljö att spara. (Om inte färgfabrikanterna kommer med andra tester som bevisar motsatsen)

Familjesektionen i OXSS är sedan många år insomnad. Den var ett viktigt inslag i verksamheten förr. Det var paketseglingar och träffar på Ringsö och Tobaksholmen och på vintern förekom källkåkning och korvgrillning. Nu har barnen blivit stora och ägnar sig åt pensionärsbandy och Internet. Föräldrarna återfinns i en avtynande tillvaro i sina sjuttio-tals plastbåtar.

Svenska Kryssarklubbens Sörmlandsavdelning hyr sen en tid in sig i våran klubblokal och får väl med sina bussiga aktiviteter ses som en sorts ersättning till vår egen ovan nämnda insomnade familjesektion. Detta unika samarbete mellan våra två klubbar innebär ju att vi naturligtvis är mycket välkomna till deras träffar. Därför, missa inte det utan återupplev gemenskapen från sjuttioalet i

klubbstugan!

Vårarbetet på båten är i full gång. Tio meter mahogny skall slipas och lackas och det får inte bli rinningar eller fridagar. Detta ser vännerna i "besiktarmaffian" till. Ett obehaglig sammanslutning äldre män som i tystnad kommer och ställer sig och mumlar sinsemellan och därefter avlägsnar sig med sina på sina grå huvuden ihop.

Skakad fortsätter jag mitt värv.....

Det är mycket som skall stämma innan penseln går i fernissburken, temperatur, vind, rena penslar, dammsugna ytor samt ett stort inre lugn. Har koltrasten börjat sin morgonkonsert i den svala morgonen får det ses som ett klart plus. Efter att ha kollat resultatet av min "fernissmorgon" ansåg "lackmaffian" dock att koltrastens sång denna morgon var fullt godkänd. Inför målarbåtsträffen i på Broken i sommar blev det också renskrapning av elva meter furumast. Alla beslag, stag och vant skall plockas bort. Och återmonteras efter sex gånger lackning. Då gäller det att ha tungan i rätt mun eller vad det heter.

För att erhålla ett inre lugn inför årets båtlackning brukar jag läsa Sven Barthel. Bland alla hans fina alster finns en liten pärla i plånboksformat hetandes Finska Valsen som jag hoppas många har läst. Han beskriver sin stockholmska skärgård med ett sånt kunnande och en sån poetisk inlevelse att man har svårt att släppa den lilla boken. Läs Sven Barthel !!

Nu har det ljusnat utanför fönstret och jag skönjer frostvita tak som gnistrar i morgonsolen. Igår sjösatte vi M 25:an och vem hamnade sen i sittbrunnen om inte rara Margaretha och hennes skepparkransade gubbe och biscayautmanare- Jan-Oskar! Det blev sill o gräslök, gräddfil och för dom som så önskade en liten genever därtill. Sen gick riggingen som en dans.

Idag skall potatisen i jorden. Sen hissar vi flagga och segel för första bråviksturen. En glad segelsommar tillönskas alla OXSS:are. Till Golfarna med Båt vill jag råda, skit i golfen och stick ut på SJÖN! Ta livskamraten med och jag garanterar Er en dag knökfylld av "Hole in one;s".

Vänligen!

/Eder Burtson

[2006-01-17]

Burtson Line's - 1/2006

BURTSONLINE S` Februari 2006

Ja, Ni ser rätt ! Stigande ålder och därmed klarnande tillbakablickar samt nyopererade titan-fyllda knän utan värk har gett mej skrivlusten åter.

Nu är det inga stora sanningar jag skriver om på min torftiga svenska utan det blir som vanligt några seglarminnen blandade med dagsaktualiteter. Mest för min egen skull . Med tanke på hur många datorer det finns bland medlemmarna borde många fler kunna sätta sig ner och ljuga lite om tillvaron. Det är roligt !

Som t.ex att det kom ett kort på posten från sydligare nejder där en för mej närstående person hycklande berättar om att idag var det bara + 20 grader brrr samt att priset på en liter Gordons Gin var 80 :- kronor

Nu är det så att värmen därnere aldrig gjort mej säskilt lycklig däremot tyckte jag att priset på gin lät intressant .

Du ska inte äga mer än Du kan ta med Dig upp i ett träd ! Den devisen tycker jag om och så har jag väl levt mitt liv. Så mycket trädklättring har det väl inte blivit och kånka på tio meter mahognybåt upp i en björk medför ju vissa praktiska svårigheter. Annars är det en klart godkänd burtsonlajnare !

Ljuset är på väg! Slipning och lackning av varmt brun mahogny. Terpentindoft och linolja ,tjära och glada grabbar har man att se fram emot . Vaniljdoften från het styren kan också lukta gott säger dom som vet.

Allt är inte roligt på vårutrustningen.Som till exempel när man betraktar sin nyfernissade båtsida och som stampade ur marken två herrar ,herr C och Herr W, mina största kritiker, med sina fula näsor 2 cm från lackytan startar besiktningen letande efter rinningar och friytor. Men än är långt till vår ! Låt oss glädjas åt den ändå när den kommer

Ja, så går den här burtsonlajnaren mot sitt slut .
Det gick ganska fort och bra blev det.
Och det kommer fler !!

Hej i havet ! / Burtson

[2006-03-20]

Burtson Line´s - 2/2006

Burtson Line`s nr 2 Mars 2006

Isjaktsegling

Det finns ett gäng personer i Oxss som gillar läget, alltså väderläget. Nämligen våra isjaksseglare. Att fara fram i 50 knop på blankisen är kvintessensen av seglingsupplevelse anses..
.Inom Oxss finns en sådan livaktig sektion där man sysslar med självbygge av isjakter och så ger dom sig iväg ut på isen med sina nysnickrade underverk och kan på så sätt addera vinterseglings-upplevelserna till sina sommar-diton.

-Vid det nyligen ståndna årsmötet hamnande jag efter mötet vid ett bord belamrat med ärtor och punsch (firman bjöd) men även med sålunda aktiva personer
Gam-Per ,Klasse, Roger (de går endast att identifiera dem.med dessa namn) är personer som brinner för detta
Huruvida några damer är representerade vet jag inte i skrivande stund men jag kan gissa på några tänkbara.

- . Vid detta bord uppstod så lite allmänt käbbel, där jag råkade säga att Buskhyttan eller Näveqvarn (som är platser där man letar isjaksis) var väl egalt eftersom –”jag såg båda orterna tillsammans som en grå sörja” . Brutalt fastslog ”Gamen att” – ”vid din ålder ser man väl det mesta som en grå sörja” !
Såna repliker har sin givna plats i en ”Burtson”. Inom parantes utgör båda platserna

mina käraste utflyktsmål I övrigt känner jag också stor sympati för segling på is..

OK, men vi andra då som får dra oss fram i ett tomt och fattigt liv utan isjakter ? Vi önskar vintern och isen åt Häckleffjäll. !. Nu räcker det med vinter och snö !! Nu vill vi åter känna dofterna från tjära och plast och det lätta lätta gunget från små vågor som klucka mot båtsidan !

Doftminnen

-Dofter kan också väcka minnen. Jag kan när jag vill framkalla den doft-mix från bensin, saltvatten och rutten tång som fyllde mitt femåriga bröst när jag stod i gräset vid Rundbryggan och tittade ut över Breviken .Såg ut mot hamnbassängen och kände lite skräckblandat, min litenhet över det farliga vattnet med många varningar ringande i öronen

-Som vanligt är jag på rymmen igen efter en diskussion med mor Sara innehållande vissa sociala frågeställningar.som varit upp på bordet i hemmet i Dalgången. Jag tuggar på en macka som hon alltid påpassligt smugglar med när jag påstod att jag tänkte rymma från alltihop. Alla ingredienser från detta möte med Bredviken finns etsat i mitt minne. Inklusive dofterna.

Skeppshunden Cello och fabriksnya knän.

25 kiss och en bajs brukar bli resultatet av morgonvandringarna med skeppshunden Cello Dessa vandringar föder också lustfyllda tankar på kommande seglingar i våra vackra skärgårdar åt både norr och söder. För nu kan jag äntligen gå som folk.!! Förutom att min höjd över havet har ökat 2 cm har mina söndervärkta knän nu fyllts med ädlaste metall (titan) plus en plastplatta och några genomgående.skruvar. Plastplattan försökte jag få utbytt mot en trädito men det gjordes inga undantag för träbåtsägare påstod man på kirurgen.....

S/S SALTSJÖN

En högtidsstund på våren är när man får trampa däckat på ångbåten ”Saltsjön” för en tur i den stockholmska ytterskärgården Skärgårdsstiftelsens Vänner står för arrangörskapet och senast var det Norrpada som var målet.

Vi startar vid Stadsgårdskajen och styr mot öster förbi alla fina villor ägda av förmögna stockholmare.,

Vidare mot Utö ,Grönskär ,Stora Nassa och runt öarna med välkända namn från Sven Barthels- Sten Rinaldo – och Roland Svenssons ö-värld. Kapten ombord brukar vara Torbjörn Svenson son till nämnde Roland . Han kan öarna som sin byxficka född och uppväxt på Möja som han är . (det sista vet jag inte det får bli en bra gissning)

I sällskap med gamla seglare och andra skärgårdsälskare får man sen stå i pensionärskön till matsalen(där är det ingen som ostraffat går före i kön) i skön väntan på ångbåtsbiffen och den lilla nubben och det skummande ölet .Låter det inte gott.?

Guider med stor kunskap om den stockholmska skärgården finns med på resan. Jag brukar satsa på Lasse Westman som guide, sen många år krönikör i Tidningen Vi . En okonstlad mysig kille som gärna kommer och sätter sig hos en för lite båtprat..

Sist efterlyste han familjens gamla folkbåt med nummer 99. Naturligtvis lovade jag att kolla i matrikeln. . Har man haft folkdoja i 20 år känner man ett visst släktskap.

Och mycket riktigt hittade jag 99:an! I Stockkholm!. Till Lasses W`:s stora glädje.

Burtson Line`s mars – 06 är slut . Vi väntar på våren och önskar isjaksseglarna lycka till på vårisarna.

Hej i havet ! som vi sa förr

Ev. hat-eller andra mail kan ställas till ”Burtson2 @hotmail.com”

[2006-04-25]

Burtson Line`s 3-2006

Burtson Line`s April - 06

Så kom den då –våren – och med den alla förbi våran häck strykande löptikar . Till besvär för husse och matte o Cello, skepps-hunden. Många nätter har Cello och jag diskuterat fenomenet kvinnan och alla besvär i samband med detta.

Cellos kommentarer har legat ganska mycket i falsett och det gjorde väl kanske mina också –för fyrtio år sen- nu inskränker dom sig till ett medkännande trött mummel.

Det ska bli skönt att komma ut på havet igen så både Cello och jag kan släppa dom här bekymren.

Sjötermerna ”Puttifrån-korvar” och ”Iland-sjunket har jag fått från barn och vad dom illustrerar får Ni fråga Era barn om.

Dom vet. Visst är det skönt när ungarna själva med sin fantasi får bestämma ordens utformning.

För en tid sen fick jag ett brev från en båtveteran i Vaxholm som berättade om sin far apotekaren Engelbrecht i Nyköping.

Som en del vet förekom det segelregattor i Oxelösund redan i slutet av 1800-talet.Starten var vid piren i Badhusparken .

Den som saknar träövergång till yttersta stenpartiet.

Där samlades lotsbåtar , som kändes igen på den breda bården i storseglet samt andra tävlingsdeltagare i social medel- och överklass med mer eller mindre för kappsegling trimmade segelbåtar.

I klubbhuset finns ett antal fotografier med just dessa deltagare. I väst o krage o slips . Från Engelbrecht erhöll jag så en mycket fin liten silverpokal ett förstapris från en av dessa regattor.

Inskriptionen lyder: O.S (Oxelösund Segelsällskap) I:a pris 19/8 1988. Tillsammans med fotona på dom fina herrarna kommer den lilla pokalen med sin inskription att finnas i en hörna i Klubbhuset, värd att betitta.

Till Trosa seglar vi ofta och gärna. Sommartid har Trosa mycket att erbjuda seglande gäster.

Hamnplats hittar man alltid. Jag brukar försöka att gå så långt in i hamnen som är möjligt och från sittbrunnen kolla stadslivet .Annars får man nöja sig med platserna vid inloppet –Smörasken- där det brukar vara gott om plats

Läste just i tidningen att gamle hamnfogden avslutar sin mångåriga tjänst i år. Buttert trevlig karl. Förmodligen svårt luttrad i samvaron med ilskna och seglingströtta båtgäster.

Tack vare Elfriedes relationer av gammalt datum till familjen Wohlin ingår ett besök på Fina Fisker till rutinerna

Där vankas det sniglar med kylt vitt vin Och så fisk av ädel sort till varmrätten.

I mitt mörka förflutna ingår en period som dansbandstrummis i
bl a Conny Adolfsors Orkester ”med Carina” som det hette på den tiden. Alltid när jag kommer till
Trosa tänker jag på den gången när vi uttröttade hamnade på Edanö strax utanför staden för att
avverka den sista av 20 spelningar på en månad
-Kom ihåg sa Conny att i nästa låt har Du ett trumsolo som måste sitta rätt så dom inte dansar
omkull här nedanför estraden.

Jag var varnad . Så kom första låten och i pausen innan trumlåten ställde jag mig hastigt upp för att
sträcka på min trötta lekanen.

I nästa ögonblick försvann allt omkring mej , det blev svart och när jag vaknade befann jag mig
liggande raklång i ett virrvarr av cymbaler pukor och virveltrummor. Blodet hann inte med upp i
hjärnan troligtvis.

Conny sa sen att det var ett av mina allra finaste trumsolon –synd bara att han inte stampa in själva
låten.!

Burtson Lines närmar sig slutet .Njut av våren och båtjobbet !

Burtson !

[2006-06-06]

Burtson Line´s 4/2006

Burtson Lines nr 4 Maj -06

Och så kom då sköna Maj efter en kall april.

Men hon var absolut inte skön utan istället kall och avvisande med vått och stripigt hår ständigt
hindrande träbåtars vårustning

Trösten senare års kalla vårar ligger väl däri att sommaren har makat sig åt höger på senare år vilket
gör att vi kan få badväder långt inne i september istället!

När det här skrivs har vi dock haft sommartemperaturer en tid , med risk för sprickbildning i ett
senstartat träbåtsunderhåll. Nu slipar och lackar jag hela rederiet och som vanligt står samma gamla
besiktningsansvariga herr W och herr C uppradade sprängdfyllda med kommentarer.

Och gliringar ! Förmodligen pågår nån sorts nät-verksamhet emellan
dom här personerna som står som stampade ur marken så fort man greppar lackpenseln! Men det är
väl smällar man får ta ...

Finska Viken

Så kallas ibland den en gång så idylliska båthamnen Sandviken i
G:la Oxelösund där man kan få en glimt av Bråviken mot söder och
sot från koksverk och hamnupplag från andra hållet.

Belastad med rykten om ett vildsint leverne bland sjöbodarna där
förr både dryckenskap och tjuvnad ingick .

Över tid har dom vildsintaste innevånarna sanerat bort sig själva så att säga , därför råder nu
ordning och reda bland bodarna och för den tackar vi den allestädes närvarande ”vaktmästaren
”med förnamnet Hiram mot vilken ingen sig mopsar.

Betr. det vildsinta levernet i Sandviken berättar en gammal episod om en familj som efter ett kalas

råkade i dispyt om nåt gammalt familjegroll. Där slogs far och son rullandes omkring på bryggan. Då beslöts att skicka efter moderna för att skipa rättvisa vilket slutade med att även modern rullade omkring på nämnda brygga efter ett tag! Skipandes rättvisa.

Stormlyktor , primuskök ,nät, ålryssjor, en åldrig snickarbänk,
gamla segel mm trängdes i ett utrymme på tomten på Vallsundsvägen.

Då uppkom tanken på att hyra en sjöbod . Sagt och gjort en påringning till nyetablerade Hemmahamnen resulterade i ett 2 gånger 4 utrymme i Finska Vikens sjöbodbestånd. Dit flyttades dom gamla sakerna och där det sen såg ut som ett litet skärgårdsmuseum.

-En liten läshörna med vidhängande stormlykta fick fullborda idyllen. Men sen råkade jag pryda denna hörna med en snygg träpanel . Detta kom sjöbodgrannarna, vana vid doften av fisklukta tjära och mögel att utbrista i –”Fan, här ser ut som en tredje klassens turkisk bordell ” !

60-talsminnen.

Kretsen kring båtbyggare-Tompa : Raffe ,Hardy ,Lången , Ljungkan ,Linkan m fl hade som tidsfördriv på långa seglatser till avlägsna Arkösunds-restaurangen eller Utödito att göra travesteringar på Evert Taubes texter och även engelska översättningar av namn på centrala orter i Sörmland.

Så kunde Tystberga få heta : - Silent Hill
Broby: Bridge Village
Öland blev överraskande översatt till Bier-Duck vilket går att härleda efter någon liten hjärnaktivitet

Everts Taubes visor hölls högt men inte desto mindre kunde strofen
-”hellre snälla svarta barn än vita i Zing-Zing låta :
-” Hellre inga ungar alls än såna som ger hals !
Och -”Det var hårt på tiden tiden, vi gick två om två och ibland gick fyra om fyra- som : -Det var hårt på den tiden vi gick hem klockan sex och ibland till och med klockan fyra !

Vad skulle Evert ha sagt om det ?

Sen detta skrevs har samtliga mina båtar gått i sjön och väntar nu på nätläggning och 25:an på Arkö_Runtseglingen där vi var ganska framgångsrika senast med en 1:a placering i 60+ -klassen.
Raffe styr trimningen/träning med hårda nypor efter den bedriften så när jag klagade på vissa kostsamma ändringar i segelgarderoben mm väste han bara sammanbitet : –”Adolfson , vi lever i en annan värld nu !

1 juni och vi drar ut för att testa mitt nya Enarssyddas storsegel .
Enar, som förresten gick ur tiden nyligen efter efter många års idogt segelsömmeri . Nu är det Tommy som framgångsrikt sköter detta fögderi
Och vårt test förändrar inte den bilden. Välbalanserat och sytt med noggrannhet i våderna. Och vädret var ljuvligt ! Slutligen : Medlemmar !
Besök nyrenoverade klubbhuset ! Där har det arbetats !

EderBurtson

[2006-08-24]

Burtson Lines 5/2006

Burtson Line`s Juni - augusti -06

-Betr seglare-avtappningen till golfporten , frågade jag en dag den unge segelsömmaren hos Enars Segel om han inte känt någon dragning till golfbanan vid Ärila .

-Nej, det går väl inte att segla i dom där små pottorna ”- blev svaret !

-Inför Arkö-Runt regattan den 26 augusti ligger vi på M25 :an Kimberly i hårdträning. Häri ingår ett bantningsprogram på spåknivå . Hantlar och muskelsträckare ingår ävensom i det hårda träningsprogrammet . Spinakern åker upp och ner som en rullgardin och slagserierna avlöser varandra Och som vi tränar starter !

-Ja, så kunde det sett ut. I själva verket består träningslägret av två slag på kryssen och en vacker landning vid Hävringe Fyrplats utmärkta gästplats till vänster innanför betongporten

Grillade revben, potatissallad och en pilsner får bli lunch Efter spjället vecklar vi ut spinnarn och susar med fördäcks -personalens benägna hjälp för en nordostlig körare, farleden ner mot Örspaken under ideliga gippar.

På så sätt rustade ser vi fram mot startdatumet för Arkö-Runt 26 augusti !

Det unika med Arkörundan är att även om man inte får någon framskjuten placering så räcker det om man slår brygg- grannen eller någon annan trätobroder på mållinjen för att det skall suga i tävlingsnerverna när årets tävlingsdag närmar sig. Förhoppningsvis finns den gamla familjeseglingsmentaliteten kvar. Åtminstone hos dom sista femtio båtarna i mål.

Hälsa på sjön

Det var väl på 60-70-talet man började vinka till varandra på sjön . Vi var många som vinkade då .Och första semester –

veckan for väl armen upp och ner ganska flitigt och så tänkte man –”På sjön är vi vänner . Då är det annat med bilförare i land .Där är det knytnäven som gäller .

Där förvandlas havets leende sjöfarare till långfinger-visande monster. Trots det faktum att samma människor bara bytt fortskaffningsmedel Så man undrar ju vad det är för primitiva känslor som styr sinnet på land !

-Saken är bara den att ovanstående är fel. När jag möter bilar t.ex på Jogersö`s smala vägar får jag alltid ett tack-vinkning tillbaka när vi klarat vår passage. Eller när man stannar vid en övergång och vinkat fram en snäll gammal tant så kommer det där rara leendet som värmer hela dagen.

Och åter på sjön kan man få uppleva ett visst motstånd mot hälsandet .När jag kommer glassande i min Mälar 25;a t.ex (mörkbrun glänsande mahogny mot bländande vita segel) ler alla varmt och

igenkännande . Ja, det händer att t o m med personalen på lyxkryssarna ,sittande med mobilerna 5 meter upp i luften , skänker mej en förströdd vinkning

Men när jag däremot ivrigt vinkande från min löjlige lilla gråa plastbåt fylld med siknät och flöten söker kontakt hos mina seglarbröder kammar jag noll . Men det är nog bara för att dom inte sett mej.

Men fortsatt att hälsa på sjön ! Det är nog ganska unikt för Sverige och röner stor uppskattning från utifrån inkommande seglare, tror jag mig veta. Ja, sen var det väl inte mera . En varm sommar har vi haft, nästan onödigt varm . Ja, så har väl t väl inget mer

Jo , vänta,! En rar liten skröna från 60-talet rinner upp i hjärnan....

Vi jobbade febrilt med båtutrustningen .På Söderqvist varv (Stjärnvik) på den tiden.. Febrilt ,för att allt skulle bli klart till sjösättning. Plötsligt får man för sig att fira med att besöka nyetablerade Skepparbaren i Nyköping.

-Men jag kan inte hänga med ! Jag är ju full med tjära upp till armbågarna –säger Axelsson! (Det var tjära på den tiden)

-Vi lindar över armarna med gasbinda ! sa nån . Sagt och gjort.
Med båda armarna i paket som ett 90 graders brännoffer träder Axelsson in på Skepparbaren och när han står där med brickan full med biff och nubbe skyndar en mycket söt servitris fram och frågar andlöst –” Ska jag hjälpa dej med brickan !?
- Ja tack , sa Axelsson.

Hej i havet ! (som vi sa förr)

/Eder Burtson

[2006-11-02]

Burtson line 6/2006

Burtson Line´s September .- oktober 06

September går mot sitt slut men otroligt nog vilar sommarn ändå kvar i skärgårn.

Om orsaken till våra varma sensomrar är isen som smälter vid polerna eller ett hack i statistiken vet ingen men ändå ska man väl ” gilla läget”- som Benita säger. Utnyttja den korta tid som är kvar av säsongen till det som är kvintensen i livet:. Segla !

-Så snodde dom min gamla 6 hästars Yamaha-snurra som jag trodde låg utanför gränserna för tjuvarnas marknad , gammal som den var. Men en sån fin snurra , den gick som en klocka ! ! Efter att ha sökt en ersättare förstår jag tjuv-intresset! Lögn att få tag på begagnat.!

-Det avtagande deltagarintresset för Arkö-Runt regattan oroar. Trots trogen uppställning varje år av våra proffsiga funktionärer dalar deltagarantalet ute på banan. Eller rättare sagt –det ökar inte!. Men vadå , 70 – 80 båtar på startlinjen är inte fy skam heller. I dessa tider.

-M 25/45 Kimberly gjorde en smart start som raderade ut alla tidigare misslyckande . Vi hängde med på länsen ner till Gränsö-sund men på kryssen ”stumnade hon till under mej ” som nån uttryckte det tillbaks i tiden.

Det och ett vägval som statistiskt var korrekt , visade sig vara förödande för placeringen. Skit samma det var en fin dag på sjön !

Det var i alla fall en Adolfsonnare som vann.! Även om han inte var släkt med mej. Men Conny-tvillingbrorsan fick många gratulationer ! Den riktiga Conny Adolfson-vinnaren - gratuleras härmed !.

Vid premiärbesöket på vårt nya fina bibliotek stod som stampad ur marken en herre framför mej frågandes: -Vill Du ha en Folkbåt ? - Ja,tack ! sa jag, vilset omtumlad av frågan .- Varsågod den står där och där.. Bara att hämta .!
Jaha.- Den ja! - I säkert 5 år, kanske mer, har jag plågats av synen av det förfall denna båt undergått . Lämnad utan underhåll och övertäckning. år efter år.av en tyvärr hjärtsjuk ägare.
Bara för att slippa den synen och få båten under täckning så kommer jag nu att tillsammans med min återstående broder C att starta en lätt renovering av F 753.
Beträffande broderns medverkan så är den hemlig! (Frun !)

-Och har man redan underhållet på 10 meter mahogny i form av en Mälar 25 så är det förstås ett djävrt beslut. Men vem säger nej till en folkbåt? . Dragsmarkare tillika ! – Ja, inte en gammal F-båtsägare iallafall. Och nån tidplan finns inte . Man gör inga tidplaner när man är 72 år.....

Få se om om minnena och skrivklådan räcker till en Jul-Burtson annars var det slut här : God Jul ! / Er Burtson

2006-12-24]

Julburtson 2006

Burtson Line ”Jul-Burtson” 2006

Julångest och vinterseglaster

Julångesten börjar sakta att släppa inför det oåterkallerliga
Nerlagd sedan länge är klapp-jakten som var nöjsam när man var yngre men som på äldre dar känns onödig och nervig inför de 15 barnbarnens frågande ögon.
Nej tacka vet jag julslanten ! Den frigör kravet på hårda paket och betyder en besvärsfri promenad till banken och så några julkort med kuvert att lägga pengarna i. Sedan kan barnen antingen bjuda sina föräldrar på ett dignande julbord eller inköpa nått dataspel allt efter eget gottfinnande.

Den vunna tiden kan man istället sätta sig under sin nyfädda folkbåt med en hyfsat vass skrapa och trycka igång radion på 1:an.samt låta skrapan gå.
Från radion strömmar arbetslöshetsrapporter varvade med matprogram och skivor till kaffet.
Örongodis man fågnas med under skrapans gång. Och så är man tillbaks till den tid då ens första träfolka fick sin omvårdnad . Ett skutt i tiden på så dä en trettio år !

På den tiden kunde det också hända att man efter en ångande bastuträff med likasinnade bastuvänner (OBS ”hetero” OBS) fick lust till en segeltur i vintermörkret. Linden , en oförvägen kamrat som det bästa han visste var att bli kommenderad upp att klara ett beknip i masttoppen på stormiga Gotland Runt, föreslog en liten spinnakergång i Hasselö-leden ,
Den här natten var det några kallgrader och isfras mot bordläggningen vilket så småningom kändes när bastuvärmen släppte.

Sa jag att vi bände iväg uti vit skjorta och slips ? Avslutningsfesten i bastuklubben krävde en viss hyfs i klädseln. Vid Marieskärspricken vände vi hemåt och spinnakern gled upp efter

förstaget.Fyrars blink och fullmånesken på vågtopparna bidrog till en mycket känslsam upplevelse där i Hasselö-leden.

Men så kom dom första vibrationerna .Vi frös....Så vi frös ! Efter en evighet landade vi vid mackbryggan vid Läget. Fort i land och springande tog vi oss mot Stenviksvägen och räddningen. En rejäl kaffegök satt som en keps och vad jag minns drabbades vi inte av några efterverkningar efter äventyret mer än kanske lite huvudverk efter gökarna. Det var hårt virke seglarpojckarna på den tiden !

Till alla seglarkamrater en lugn och trevlig jul önskas Eder alla / Burtson

PS Till styrelsen ett tack för den roliga inbjudan till diskussion om OXSS's framtid den 20 januari och som pågår hela dagen VIKTIGT !!! DS

[2007-02-25]

VinterBurtson

Vinter-Burtson 2007-02-18

Dags för en Burtson !- befallde ordförande Söder när vi möttes i affärn. –Men Du har ju nyss fått en !?
- Jo, men det brukar ta tre fyra veckor innan Du levererar !

Och här sitter man nu tre veckor senare och skall leverera :

- Burtson Line's som det hette från början var en travestering på den berömda TV-serien ” Onedin Line”, som många minns.

Den hade en fräsande inledning med den mäktiga fullriggare ”Christian Radich” framfräsande i vågorna interfolierad av musiken ur baletten ”Spartacus”.

- Ombord huserade den saltstänkte Captain Baines en grovhuggen godahoppssare som tillsammans med redaren James Onedin styrde och ställde . Den som egentligen styrde och ställde ombord var lilla fru Onedin men det fattade aldrig gubbarna. Anne Stallybrass var hennes riktiga namn som jag minns tack vare stallybrasset.

Den här serien var på 90 delar och startade 1971 . Jag snodde namnet snart nog vilket då skulle betyda att att Burtson Line's har så där en trettio – fyrtio år på nacken. Vilket i sin tur betyder att jag tänkte jubilera med en nubbe till sillsvansen på lördag. Grattis mej!!

-Nu är det ju inga kontroversiella ämnen som behandlas i min lilla spalt, på min hemmagjorda svenska .Mest handlar det väl om blandnings-förhållandet linolja-tepentin – tjära. Lite skvaller och lite ljug, försåtligt infogat så ingen ska märka överdrifterna.

Till skillnads från min med akademiska betyg behängda tvillingbror har jag bara en examen förutom folkskolan nämligen en 20 timmars snabbkurs i räknestickan inför en anställning som utsättare på kommunen.

Jag minns att min lärare särskilt poängterade ;När ni sätter löparen på siffran 2 och läser av 4 på den fasta delens 2:a så kom ihåg att det bara en ungefärligt värde !

Och med den kunskapen skickades jag ut att beräkna promille-lutningar på kommunens ledningssystem !

Från Vallsund kan rapporteras att nu ligger större delen av Marsviken täckt av is (och snö) Det innebär för bl a herrarna Ljungdahl och Svensson att det är dags att ta fram isjakten.

Det är nämligen ISJAKTSDAGS !!!!! Ett ord som får tungan att arbeta från rot till spets. För t. ex en nyinvandrad chilensare en omöjlighet att uttala medans det ger en senare invandrare som jag t.ex vingar åt fantasien . Man ser blånande glittrande isar bort mot horisonten och hör stålskenors klappande mot isen så det ekar bland natthällarna runt Krokholmen.

I övrigt har jag skrapat och slipat färdig F 753 Amie och fuktat henne nu med ovan beskrivna tjäroljeblandning. Nu är det fribordens tur att bli omsedda.

Jag har ett litet biologi-centrum vid båtplanen. Talgbollar trängs med nötter och solrosfrön till glädje för talgoxar och blåmesar . Koltrasten som spelar för mej om vårmorgnar när jag lackar masten , hälsar på och hackar i sej sin beskärda del av äppelklyftor och brödbitar.

-Allt detta samt en del nyfikna som undrar vad det är för en idiot som sitter under en gammal presenning i minus tio grader och sliter med gammal bottenfärg , får min tid att gå och ger dessutom harmoni åt tillvaron.

Om två månader kommer Vår-Burtson !

Eder Burtson

2007-04-25]

VårBurtson har blommat ut

Vår- Burtson 2007

Båtgrannen kom glädjestrålade och ropade –” nu har vi fått vår i luften !

-Var har ni eran ?

Jag fattade ingenting och fortsatte att mumsa på vetebullen och kaffet. Vårsolen sken med full luma o tjärdoften , eller kanske det ska stavas kärdoften , när det är vår, strömmade behagligt genom luktorganen.

Talgoxen har fått ett gammalt öskar fyllt med nötter och frön . Spelar sin enkla vårfras om och om igen och låter som en gammal cykelpump - tiiii-taaa –tiii-taaa Det tycker förmodligen inte honan som sitter andäktigt lyssnande.....En morgon var öskaret ockuperat av en däst ekorre som låg på rygg med ett ben nonchalant hängande utanför kanten balanserade en nöt på magen.

Ibland hör jag mödosamma andetag inifrån folkbåten. Det är brodern som tagit ledigt från hembyggdsföreningen eller nån annan föreningsaktivitet och kopplar av med en båtskrapa. Adolfsonska syskonskaran har tunnats ut på senare år och vi de enda återstående brödrakvistarna på det adolfsonska släkträdet ser här en möjlighet att träffas lite oftare . När vi inte sitter nere i sjöbon och ljuger förstås. Med andra liknande kvistar.

Det närmar sig sjösättning och jag utrustar Mälar 25 Kimberly med stor kärlek och omsorg. Det blir bara värre med åren det där. Förr var det ont om tid och slarvades kanske lite med underhållet inför sjösättningen. I år har jag tid . Och kan ägna mej åt t.ex lister och gångbord och lite smått och gott. Damen är 56 i år
I nästan möbelskick och inkontinensfri vilket väl är ovanligt i den åldern.

-Så här års kam det vara lärorikt att slänga ett öga i loggboken och kolla lite på begåvna misstag i ens seglarliv. Tyvärr fann jag inget ... Jorå dom lever kvar . Somliga mycket levande. Följande minns jag med en rysning...

Hjälpsam som man är tvekar man inte att hjälpa andra när det kniper ;
-Vi låg ensamma vid den lilla konvaljeholmen väster om Korsö när ett gäng ungdomar kom fräsande i en mälarbåt. Rakt upp bland grundflaken. Jag skulle spela bror duktig och rusade fram och ropade –där kommer man inte in ! -Det ärfär grunt !!
Totalt oberörda av min hysteriska uppebarelse utan gled in mot stranden och hoppade iland utan problem. Dom hade glidit in där förr.....
Fy fan så jag kände mej... Förmodligen trodde dom att jag försökte ett knep att få ligga ensam i viken.

-En annan gång vid Jungfruskär i Stocholms skärgård .Lite roligare

-Morgonen var kulen morgon och vi satt i ruffen och fikade . I strandkanten gick ett par herrar med spinnspön skroderande om sin fiskelycka under tiden dom kastade efter gädda.
Plötsligt skramlade det till i kaffekopporna och framför mej ligger ett blänkande gädddrag med vidhängande rev ! Ruffluckan var frändragen !
Men saxen hängde på sin plats och jag hann precis klippa av reven innan dom vevade hem, På eftermiddan var jag ute och tog en tvåkilosgädda med detta drag. Men då hade gubbarna gått.

-I min iver att medverka till stoppandet ozonlagrets förtunning har jag skaffat en gammal flakmoped. Med den kör jag båtprylar och andra prylar . Slut med att packa bilen full med dynor och durkar. Den ersätter bilen på ett utmärkt sätt. Funderar på en liten låda åt Fritte på flaket! Dessutom har min bensinräkning gått ner med ungefär tusen spänn i månaden.

Men det finns flera fördelar. Man är fullkomligt anonym i sin framfart . Vem tittar på en svart hjälm med mörkt visir och en skramlande flakmoped ? Totalt statusbefriad och utan hälsningsplikt susar jag fram på stadens gator.
Ibland frågar nån med flackande blick –” har du bilen kvar ? Och som svar på deras innersta fråga svarar jag käckt – javisst , och körkortet också ...

Härmed gratuleras OXSS till valet av ny ordförande . Mats Olsson med ledarmeriter på riks-och nordisk jolle-nivå har ersatt vår förträfflige Ove Söder och blir ny i raden av duktiga OXSS-ordföranden.

Slutligen gratuleras även alla som fortfarande har ”vår i luften” av

Eder Burtson!

2007-06-16]

Försommar-burtson

Försommar-Burtson År 2007

Pingstregattan i Nävekvarn är en begivenhet som jag inte missar. Jag packar min rygsäck varje vår med smörgåsar och kaffe samt några frukter och beger mig till startholmen och inväntar starten. I år hade jag inte sett någon inbjudan varken på tavla eller annorstädes. På plats frågade jag lite arrangörerna om detta. –Jo, vi har skickat till både till Nyköping och Oxelösund.
-Kanske ligger dom på bordet i klubbbrummet? - plirade dom illmarigt. Jag lomade iväg med inbjudan och startordning i handen.

Men, inte desto mindre fanns c:a 25 båtar på plats därav ett antal oxelösundare, där 606:orna var representerade av bl.a Hans ”Gippen” Nordström, Jocke Olsson, Tobbe Tallberg och sist men inte minst C. Adolfsson vars Sveakryssare som vanligt gick som ett spjut genom fältet.

Styrman Karlssons ryggbesvär hindrade våran M25:ans närvaro. Annars var vi på gång. Nu blev broder Conny åter bönhörd då hans namne Conny Adolfson gjorde en formidabel uppsegling. Med ”Gam-Per” ombord?

I maj när göken gol repar man av några nävar musöronstora björklöv och låter dom singla ner i en brännvinsfylld glasburk. Sila av brygden efter några dagar. Smaka av. Låt brygden blanda sig i en flaska

Brännvin Special. Låt den mogna fram till midsommar. En nubbe med denna vårbjörksdoft gifter sig milt och gott med gravlaxen. Vid större bröllop och dubbelbröllop tages ev två snapsar.

.....
Ombord på M25 Kimberly är det dags för det årliga träningslägret. (Hon döptes till ”Kim” vid stapeln på Schelins Varv, Kungsör 1951 men Kim låter för mycket pojke och det ska ju vara flicknamn) Trestavigt.

Träningslägret alltså inför kommande seglingar. Vi ska väl kunna ligga ivägen för någon storfräsare mellan starten och Arkö. En tisdagssegling står på önskelistan ävensom. Mycket glädjande har ju tisdagsseglingarna återuppstått.

Ombord på M25 an brukar träningslägret bestå av ett par spinaker-sättningar och ett par kryss-slag och så landar vi lyckligt innanför betongporten vid hävringekajen.

Detta efter en formidabel uppvisning i tilläggninsteknik av Sjöman Karlsson. Och på denna anrika Lotsstation,

Hävringe, vars namn återfinnes långt bort i medeltid smakar nygrillad kyckling nånting alldeles speciellt.

.....

Tisdagsseglingarna har som sagt var glädjande nog åter startat:

Första tisdagen gav en hård kamp mellan Rickard på Nepparn och Hans Martinsson : 606 .

En slänggipp förpassade en tävlingsdeltagare baklängesplaskande i sjön några sekunder före start men fortare har i alla fall inte jag sett nån ta sig upp i båten igen. Och fantastiskt nog så gick han på skottet ändå.

Det är segt material i Oxss-grabb- och flickvirke.

Med jolleflickornas nuvarande tävlingsnivå t ex skulle dom nog uppmärksammas på ett helt annat sätt

om dom bytte sport till häcklöpning eller höjdhopp. Men vi får vara tacksamma och glada för att dom

valde seglingen.

Nu stundar sommaren och nu ska dom infrias, drömmarna , som vävdes i kuddvaret innan sömnen kom

i vintras...

-Möja Kyrkvik med jordgubbar och Storskärgårn, Nassa , Utö restaurang med den gudomliga svampsoppan

-vandring till Strindbergs skivastuga på Kymmendö

Men som vanligt blir det väl en övernattnig på Broken och möjligen en fortsättning uppåt Trosa och en

dyr lunch på Fina Fisken. Den som lever får se.

Nationaldagen firade jag med en odysse seglande i Döda bröders sällskap ibland Lindöja kobbar och skär.

Det var Arnold och Bruno och Göran som på 50-talet introducerade mej som fjärde broder i fågeljägarnas

glada skara. På kvällarna Conny skötte kompet till stämsången i ”den härliga vår, uti vårsolens glans”.

Vi lyssnade en gång på en upptagning gjord i lönnedom av någon i ruffen. Det lät helt enkelt för djävligt.

Men på denna nationaldag i stilla bris och bländande solsken återupplevde jag i deras sällskap minnena från

Östra Benskärsklubben och kvällarna i Benö-viken på ett speciellt fint sätt.

Det här är mitt Sverige tänkte jag när vi gled fram på storen bland skären 25:an och jag.

Bort alla nazi-demonstrationer trettioåriga skitkrig och svulstiga kampsånger födda ur nationalistisk yra.

Det är det här som är Sverige för mej. Svenska flaggan smekte mej varligt i nacken på undanvinden Och jag kände mej mycket tillfreds med tillvaron.

Trevlig sommar / Eder Burtson

[2007-07-24]

Sommar-Burtson-07

Sommar-Burtson 2007

Juni-natt blir aldrig av ,
liknar mest en daggig dag
Slöjligt lyfter sig dess skymning
Och bärs bort på ljusa hav.....

-så vackert diktade Harry Martinsson om månaden juni och därmed är väl allt sagt som behöver sägas om den månaden. Mångas älsklingsdikt . Mångas älsklingsmånad.
Det sorgliga är att den kommer och går så omärkligt. Plötsligt är det juli.

Och nu har juli inträtt och MIDSOMMARAFTONEN ,skärgårdsälskarnas julafton, är ett minne blott .Och för några inte ens det....
Jag retar mig lite på uttrycket ” midsommar” som jag tycker har mycket lite med min ” sommarmitt” att göra . Midsommar vill jag förlägga till slutet av juli !?Då allt står i blom och värmen och dofterna och ljuset som minskar lite i längd
Och tyvärr alblomningen som lägger sin stinkande gröt över vattnet.....
Som den stinker !. Men vem ska man skylla på ? Oss själva ! Naturen får ensam kämpa sin ojämna kamp mot profit och marknadskrafter.

Semesterseglingen närmar sig och för dom som då har båten chip chape och golfklubborna undanställda, stundar en gyllene tid.....
Själva mjukar vi upp oss med en junisegling till Broken och Trosa (Rest. Fina Fisken =sniglar och kallt vitt) Skulle det sedan dyka upp ett några veckors högtryck blir det Stora Nassa (hm) och på återvägen Utö och deras delikata murkelsoppa.

Ja, så hem och bada och vidare söderut mot Lindöja därefter Harstena och vännerna på Munkholmen .
Men då måste solen lysa på oss sjuttioåringar! Hoppas dock att något av detta blir verklighet.

Men med facit i handen konstaterar vi att lågtrycken för närvarande avlöser varandra och korta dagsetapper är vad vi hittills åstadkommit. Men drömmarna finns kvar och augusti har väl ersatt juli som semestermånad. Som pensionär kan man ju vänta på sommaren det kunde man ju inte innan.

ÖSTERVIKS-SKVALLER

Den lilla blekingekan som över tid förgyllt ens synintryck vid passerandet av brygga B i Östersviken är såld meddelar ägaren !
När man hämtat sig från chocken visar det sig att den är såld till Oxelösund !
Och till yttermera visso till fam v. Kronhelm vilket bör garantera fortsatt noggrant underhåll.
Och inte nog med det ! Den kommer att förhalas till brygga C där man för övrigt kan beundra en vackert mahognyglänsande M25:a .

En fortsatt inventering av det minskande träbåtsbeståndet östersviken berättar om en välskött Östersjö 6 på brygga D och intill den med vackert rundat fribord i mahogny ligger ” Occarina ” .Okänd konstruktör men en gång i tiden en nybeställning av hesa Magnusson i SVT .Vidare en vacker Laurinkryssare (min drömbåt efter M25an) . Vid brygga B ligger en lyxig som jag tror , A 22 :a ?

Några kustkryssare -som vi sa förr- finns också att beundra och så alla plastbåtar förstås. Där finns också många vackra konstruktioner . Även om jag ännu inte vant mej vid dom nya förskeppen med raka stävar som bankfiske-skonare vilket förlänger vattenlinjen och snabbheten med några enheter

Dock ! Plast är ju ett hundra gånger bättre båtmaterial än t.ex mahogny men jag står ändå och stampar i den gamla trä-eran....

Ovanstående små trevliga inventeringar har man tid med som pensionär (+73) Jag har myntat en devis som lyder

”- Framåt börjar tiden bli knapp men åt sidorna finns det hur mycket tid som helst.....-(Burt Ch Adolfson)

Vi har fått många trevliga utombys båtägare vid bryggorna . Vid ett tillfälle stannade en , som jag tror stockholmare , pekade på Mälars 25;an och sa- det är ju så att man får tårar i ögonen ! Jag vet inte om han menade att jag skött underhållet dåligt men annars hoppas jag att det var ett uttryck för nostalgil !

Idag återsåg jag på bryggan den då trettioåriga klubbmedlem som jag skrev om i en gammal Burtson Line

där han diskret berättade att han införskaffat en mellanskiva till ruffkojerna som han tyckte var väldigt

praktisk när han skulle ”mysa med gumman” som han sa. Och mycket medkännande och med stort allvar

kom det så -men jag förstår att det är problem som Du inte längre besväras av !!!

- OK, jag var då föralldel en fyrtio års karl då men ändå, att all den erotiska delen av mitt liv redan skulle

vara förbrukad slut kändes lite tråkigt.....

Idag är trettioåringen en välbeställd 50+-are och var stadd i jakt på ett nytt båtägande. Så vid avskedet på

bryggan viskade jag diskret -”glöm nu inte mellanskivan till nya båten.”

Glad Sommar / Eder Burtson

[2007-10-08]

Burtson line's och SENSOMMAR o ARKÖ-RUNT (Vinterklasen Runt) 2007

Burtson line's och SENSOMMAR o ARKÖ-RUNT (Vinterklasen Runt) 2007

Ett försök att återuppleva gamla sommarseglingar har gjorts. Första etappen sträckte vi över Örspaken . En etapp som började och slutade vid Nyköpings Segelsällskaps klubbholme , Broken.

Men det var inte alls som förr.....

En lovande kväll med tillhörande kvällssol avbröts av en inglidande ”Nånting” 400-fotare vars höga vita fribord var prytt med ett namn jag nu har förträngt. Kvällssolen som var tänkt att värma och lysa upp vår enkla kvällssupe ersattes nu av en vit plastificerad vägg . Ett mumlande däruppifrån tydde på människors närhet men det är svårt att kommunicera med folk man inte ser.

OK, mobilen finns ju att tillgå men vi bet ihop och försökte istället se så glada ut vi kunde. Vi åt vår sillsvans där i skumrasket och tog nubben därtill. Kaffe och en smutt Larsen avslutade. Lite småprat med med lägre placerade båtgrannar fick stämningen att lätta Vilket också visar hur viktig en hyfsad ögonkontakt kan vara..

Senare iväg på en kissobajs- tur med skeppshunden. Broken var sig lik. Här hamnade jag på tidigt 60-tal med en nerriggad 22/ m2 Kappseglare som lydde till namnet Gunwor. Mycket känd bland nyköpingsseglarna. Ett läsegel som jag färgade lösgomsrött gav också anledning till många igenkännande leenden hos vännerna. Sen blev det en tjugoårsperiod med folkbåt S 236.

2007 var en sommaren där kulingarna avlöste varann och vi hittade ingen period i väderleks-situationen som kunde ge oss sjuttioåringar en längre seglarsejour bland holmarna. Men det är kul att fantisera om Utö och Sandhamn när snöstormen ryker utanför knutarna och båten står tryggt förankrad under pressarna. Hon är till salu nu M 25:an men jag har inte kunnat förmå mig att skriva ut annonsen på henne. Gratisbåten F 753 Amie lever desto mer och kräver si tid så nu måste jag bestämma mig. Vi skrapar rent övre friborden och hon blir så fin. Däcket är i ett miserabelt skick men träet under duken är friskt. Hon doftar roslagsfernissa efter renskrapning och inoljning under vattenlinjen. Hjärtat klappar när den röda hondurasmaognyn dyker upp under gråpatinerade träytan när skrapan gjort sitt.

På utskicket från OxSS innehållande inbetalningsavien till hall och plan-arrende fanns ett medskick innehållande en ansökan om medlemskap i Ox. Motorbåtsklubb ! Bakgrunden är den att den nya bom som satts upp som avstängning till nya hallarna där segelsällskapets hallar kommer att befinnas sig. Där krävs för passering nu en plastbricka som av motorbåtsklubben klubbats till en kostnad av femhundra Kronor (500;-) för icke medlemmar. För medlemmar kostar det 100;- kronor Upptagning och sjösättningskostnaderna, där M-klubben har ett sorts monopol, ökade förra säsongen till det dubbla för icke medlemmar samtidigt som ansvaret för mastkranen som nu vilar på samma förening, kostnaden för påmastning nu ökat från 0:- kr till 100:- Det var bakgrunden till OMBK:s portobefriade erbjudande till medlemskap. Eventuell avtappning av Oxss medlemmar bör kunna mötas med ett utträdesvite på lämplig summa.

I årets Arkö-Runt var M25:an prydd med ett sprillans nytt skinande vitt sedelprasslande storsegel. Vid pinn satt VM-tvåan i IC –kanot Larsan Johansson. Värdig ersättare till gamle M22- kanonen Ralf Gunnarson !Starten gick och vi rundade som tvåa vid första bojen så nu skulle det bli åka av ! Utlovade vindstyrkor på 5-8 m (dom danska Rapporterna litar vi på sa segl.ledn) hade vid Vinterklasen ökat till c:a 15 m/per sek ! Med fulla stället uppe och utan möjlighet att reva (revmöjligheter saknades på storen!) släpades vi sidledes i den grova sjön. Vad tycker ni gubbar? sa Lasse till slut. Vi tittade på varann. Jo, det det tyckte vi..... Vi hade ju i alla fall rundat Vinterklasen !

Något slokörade i hamn smakade trots allt grillade revbenen i kombination med en pilsner som dom brukade

göra. Vi var nog alla glada åt beslutet att avbryta när rapporten kom att det blåste 18 m/sek vid Anholmen. Värda all beundra är dock 606-jollarna (stora som en liten roddbåt) innehållande verkliga seglare som inte nog med att dom klarade sig runt . Dom vann också !! På regattamiddagen när mitt munläder som vanligt börjat slira undrade jag stillsamt om seglingsledningen tänkt på möjligheten att prisbelöna även dom som kämpat sig runt Vinterklasen (C:a 1 distansminuts segling) . Det tog skruv ! Efter ordinarie prisutdelningen blev jag framkallad och fick under skrån och jubel mottaga det första hederspriset i Vinterklasen Runt´s historia ur seglarkommitten Ove Söders hand - en juniorsinglets i babystorlek .

Glad höst !!! EderBurton

2008-03-01]

Vinterburton-2008 sjösattes efter påtryckningar

Vinter-burton 2008 ...är det flottare med färg ?
Mail-adress ” burton2@hotmail.com”

-Där ligger dom nu i långa rader under stela pressenningar i kalla plåthallar ruvandes på minnen av den blöta, blåsiga sommaren tjugohundrasju. Sina ägare har dom inte sett sen uppdragningen . Inte ens doften av en het glögg på julaftonen , - en sed som var vanlig förr-, fick värma deras kalla trä- eller plastfribord,

Snö har vi sett lite av denna vinter –synd om barna tyckte jag- ”men va fan ,dom sitter ju framför datorburken ändå-” tyckte en kärv figur i sjöbon.
Rätt eller fel , lite snö hade väl inte skadat för stämningens skull. Nu är det som det är i klimatförändringens tidevarv.

-Då tittar man bakåt och minns vintrar o somrar som gjorde själ för namnet. En sommar minns jag extra-väl. Då träffades vi i en vik ,några 30-årsföräldrar med småbarn o hundar ombord. För vi så vidare mot väntande utskär .Fiske var förbjudet vilket ökade lockelsen Högtrycksväder med svaga vindar fram till klockan tre då sjöbrisen satte in. Solgångsvinden sa Evert Taube. Fin gubbe. Och mycket Evert blev det. En gitarr fanns alltid med i varje välförsedd båt. Bäcka Tompström vet jag brukade låta sin katt ”Alexander” sitta i gitarrens ljudhål och glida med i ett snöre efter båten.

-Så gick vi där på utskärshällorna , solen vräkte ner vi blev indianer i skinnet och Anders-Burta hade hand om barnleken. Damerna badade anständigtvis i sin lilla vik följda av långa blickar från dom manliga indianerna. Badkläder existerade inte. Tidsandan var ju också lite flower- power så efterhand försvann blygheten när gubbarna insåg att det var ju inte så märkvärdigt med dom svarta trekanterna på damerna . Men lite märkvärdigt var det.

Så när gubbarna kunnat konstatera ,efter lite misstänksamma sidoblickar i pinkpauserna att vi inte hade nån hästustrad bland oss , kunde vi uppträda ganska otvunget bland damerna. På kvällen klinkade gitarren Taube och ”Dansn på Sunnanö” ljud bland saltvattenspolade sommarhällar. Då var kläderna på , för myggorna var med och o sjöng. Då var det sommar.

-Öars namn har alltid kittlat min fantasi. Läste i boken "Skärgårdsnamn i Sörmländska farvatten" om NySS klubbholme "Broken". Där skulle man väl tänka sig att namnet kommit av en skock brokiga kor som gått på bete... Men icke, enligt boken är namnet ett gammalt ord för byxa ett skikhetsnamn där den speciella strandkonturen av en byxa har givit namnet. 1673 stod den namngiven som "Bruken Hampn" men sedan 1728 heter den "Broken" där Burtson alltid fått ett trevligt mottagande under 40 år, av ett gästvänligt Nyköpings Segelsällskap.

I boken finns också beskrivning på fler öars namn runt Broken: Langö, Vålarö, Kampåsen, Ledskär, Konskär m.fl., samt förstås på ostgötasidan där Lindöjaskärgårdens öar och holmar finns beskrivna. Om intresse finnes kan jag fortsätta beskrivningarna i nästa Burtson "Vår-Burtson 2008" t.ex.

-Om sjömäns ensamhet på havet finns mycket beskrivet. Självt brukar jag drabbas av en fruktansvärd noja efter några dagar utan tillgång till dusch, TV, tomatodling, och hund m.m. Men det tunnar ut efter ett par dar och sen kan jag njuta obehindrat av det jag älskar över allt annat; båtar vatten, holmar och mogna 40-åringar.
Följande vers skrevs av en sviken sjöman i början av förra seklet:

- "Med list och svek du stal min kvinna
men hennes oskuld skall du aldrig finna
den pärlan får du aldrig fatt i
du får nöja dig med ramen som den satt i!

Och med dom tankvärda orden slutar jag vintern 2008 Burtson-Line' och önska alla,
fiender som vänner en mycket GOD VÅR !!

Eder Burtson

[2008-04-13]

VårBurtson 2008

Vår-Burtson 2008-04-12

Vårtecknen hopar sig. Talgoxen låter återigen som en trasig cykelpump Koltrastens drillar är ett underverk av improvisatorisk framställning. Skeppshunden Cello ylar och gnäller under påverkan av otaliga löptikars tassande utanför häcken. Vi har suttit många nätter Cello o jag där jag försökt förklara fenomenet tik/kvinna för honom. Det var minsann inte så lätt på 50-talet heller. Jag minns dock icke att jag ylade.

M25:ans avfärd närmar sig. Jag har lovat slipa o måla botten., samt titta över däck. 1:a Maj hissar Bernd L. seglen och drar söderut mot Deutschland. Men först grillkväll (och slutlikviden.) Och jag känner inte minsta saknad ännu. Mina tankar är hos Folkbåten S 753 Amie som lovar att bli nåt extra om vi hinner bli sjöklara till sommarn.

En fiskehistoria. Jag drar den därför att den är så osannolik men ändå sann. Tillhörande

torpargruppen i Hembygdsföreningen får jag höra gamla fina historier från deltagarna, mer eller mindre sanna. Före detta elitorienteraren A. satte ålgarn i Djursgraven när han var liten torparson uppväxt vid torpet Näs som låg vid stolphuset ungefär. En morgon fann han att en mås flög omkring med en liten ål hängande i långreven. Det lustiga var att ålen hade passerat tarmsystemet och hängde EFTER måsen i reven mynnande från ändan på måsen. Sug på den !!

Från sjöbon.

Sex par ont stirrande gammelmansögon studerar förödelserna på andra sidan kanalen. Det är fredagsmorgon och samling kring kaffebordet. Åke har som vanligt fixat goda mackor men stämningen är låg.

På andra sidan kanalen är förödelserna fullständiga . Stora sprängsår och dito sprängmassor . Överst tronar en fyrkantig elstationsliknande huskropp med ett litet runt fönster mitt i fasaden. Spekulanter sökes febrilt till detta monument över dumheten som dessvärre skall följas av ytterligare 40 st! Där förut rådjur och rävar hade sina stråk –ekorrar pilade upp och ner på tallstammarna interfolierade av koltrastens otroliga sångkonst växer nu fram en sorts gångbrygga . Alltsammans en skrivbordsprodukt framtagen av Tant Benita och Farbror Frej. Några kravlistor på genomförande av ovanstående från vanligt folk har vi inte sett så det är nog bara Tant Benita som tar en ny ”match” med sina arga undersåtar.(se intervjuv SN).

Dock ,en av mina seglar vänner tyckte ”-nu blir det ordning och reda i kanalen.” Medans fru Bäckström boende vid kanalen så klokt sa-” jag tycker inte det är fult med vass”. Där kom jag i kläm mellan vännerna! Men den Benitanska idylljakten fortsätter väl . Östersviken kan väl lämpligen fyllas igen med sprängmassor och bli en fin långtradar-parkering. Bandy ska bort, bowling ska bort -vad kommer närmast ? Benita o Farbror Frej ska ...?

Det här blev en riktig gnällkrönika som det kan bli ibland när man ska beskriva folks känslor. Om man skulle lätta upp det hela med ett par ljungqvistare ?:

-Mannen kommer hemsnubblande efter en genomfestad natt. På väg uppför trappan slår han omkull och drar med sig akvariet på sin pedestal. Så befinner han sig liggande på golvet sjöblöt med en luftsnappande guldfisk framför näsan . Förebrående säger han till guldfisken: - Nämen va fan ! HUGGER DU EFTER HUSSE !!!!

En annan överförfriskad herre tar en genväg över kyrkogården mitt i natten natten . På sin slingrande väg mellan gravarna får han se dödgravaren sittande vid en öppnad grav.

Varvid han utbrast :

-Tchenare ! Jaså , du är så shkapligt kry så du får sitta uppe ??

Nu går jag ut och tackar högre makter för att jag får uppleva min 74:e vår ,hyfsat frisk och harmonisk. Gör det Ni också !

Glad Vår ! Eran Burtson !

[2008-06-02]

Ny försommarburtsson

Burtsons FÖRSOMMAR !

Försommarn kom och det med besked. Den övergick snabbt till högsommar och jag blev sittande med mitt försommarkoncept ! En explosion av gröna nyanser färgade omgivningarna och mina morgonpromenader med skeppshunden Cello fick paradisiska kulisser. Morgontrötta hundförarens anleten lyste plötsligt upp när vi passerade och ett nytt hopp stod att läsa i deras tidigare morgnars hopskrynkade .

Jag kände samma lycka ,och tydligen även Cello för när vi passerad två damer var deras lilla tik redan lyckliggjord med en ordentlig löplusta. Cello tjöt och gnällde och jag frågade förstås om det var nån av damerna som löpte ? Svaret kom :” –Ja, vi löper alla tre ! Hur så ?

Vi fortsatte i djupa tankar...

Tittade på starten av nya Östersjömaran som inte är så marig längre men säkert tillräckligt marig för många . Dom treskrovade vidundren som dykt upp väcker uppseende så klart men mina seglingsympatier ligger nog mer hos dom som kämpar med sina enskrovsbåtar . En klar gammelmansinställning inser jag dock omedelbart.

Ännu större sympatier har jag avgjort för den trogna funktionärskader som troget ställer upp varje år. Och så gillar jag Ove Söders ledarstil. Plus resten av trojkan förstås utan vilka ett segelsällskap med våra arrangörskrav och goda rykte inte kan fungera..

Josephin Olsson ! Behöver man säga mer . Alla måste var glada över att den damen valde segling där hon nu har nått så långt det går nästan . Hon måste skriva en JO-spalt i OXSS -nytt om sina framgångar om nu ingen annan gör det. OK ?

I kanal-sjöbon sitter vi sjöbovar varje fredagsmorgon och ser det nya Oxelösund växa fram. Och mycket mer är det väl inte att säga om det....

Vi hade sjösatt M25:an vid Bäckströmska varvet inför färden mot Puttgarten.. Jag hade gjort fast landförtöjningen ombord. Så tog jag språnget från däck med riktning mot den hägrande kanalbanken. En lina var listigt sträckt över däck , jag snavade och plötsligt stod jag med iskallt lerigt kanalvatten upp till tutthöjd !

Åsyna vittnet fru Bäckström kämpade med ansiktsmusklerna med lyckades till slut få fram

en hyfsat medkännande min . -Är det kallt ? Nej det kändes inte inte så kallt så för att lätta upp stämningen frågade jag där jag stod i det våta : -Är detta Bäckströmska Kanalbadet som jag har hört så mycket talas om ? –Jodå ,sa fru Bäckström ”-och bland årets nyheter kan vi nu också erbjuda lerinpackning ! Då kom Tompa och slet upp mig på terra firma !. Sen blev det fotografering , jag skrev några autografer mm

Med stormsteg nalkas som sagt var sommaren. Rekordvarm inleddes maj månad . Björkarnas musöronstora löv växte så det knakade. Jag repade varligt ner några blad i en glasburk till min björkkryddade julnubbe som kommer smakar himmelskt till julskinkan med en doft av våren och björkars grönska

GLAD SOMMAR ALLA !

Eder Burtson

2008-08-27]

Högsommarbutson

Högsommar- Burtson 2008 Lite om Arkö-Runt-6:6:0r, F753 Amie, en snaps i kovösen mm

-Högsommaren håller på att övergå till sensommar och minnena från forna somrar kommer och går. Ingen får väl klaga på sommaren som den hittills visats sig . Juni var en explosion i sol och förstås nån regnskur. Perfekta förhållande för min tomatodling där innevånarna svällde saftiga och rodnande i solljuset.

Midsommarn inföll .Hinkpotatisen var dom vanliga vita kulorna, nåja lite större i år. Midsommaraftonsviken blev utbytt mot pensionärs-kovösen . Alltså en glasvårta till utbyggnad på kåken. Resultatet av TV:s oändliga serier av hemmafusk i snickeribranschen.

Men fint blev det och trevligt är att i goda vänners lag sitta i blanklä och hålla ner en smärtstillare och tugga på en sillstjärt och minnas segrar på andra slagfält. Broken Lindöja-Korsö Sandhamn och Utö, ö-namn som väcker minnen.

Nästa sommar hoppas jag få styra ut renovningsobjektet „Folkbåten S F753 ”Amie” på böljan den blå efter ett kort handgemäng med Conny. Men jag gatar gärna och dessutom är han ju femton minuter äldre än jag.

-På fredagsmornarna sitter vi sjöbogubbar och plirar ut genom fönstret mot andra sidan kanalen där en husfasad i form av en sockerbit tornar upp sig. Nu har enligt uppgift c:a 500 intresserade besett menageriet utan att ha nappat .Då kommer nåt ljushuvud på att –”vi bygger tre till så var det väl fan osv....Och har man en gång bestämt sig för 42 byggnadskroppar så är det väl en sorts logik i galenskapen. Idyllen Femörekanalen är ju ändå borta för alltid.

Conny brorsan och jag känner oss inte tillfreds med livet om vi inte får hämta med oss gamle folkbåtsseglaren Jonne Z på väg till sjöbon på fredagarna. Jonne har några procents syn kvar efter 94 år i skärgårn . Han känner oss alla men slipper se oss om man säger så. Då blir det livat kring bordet .Jonnes djupa baryton bär genom mumlet kring bordet och då hans långa kanotfärder från Valdemarsvik är på tapeten , lyssnar alla.

Från 70:talet eller var det 60 ? minns man när Larsan och Aggefors rumsterade om i VM.-tabellerna . Snubblande nära världsmästar titeln i IC-klassen bägge två. Därmed sättande Oxss på den internationella seglarkartan . Med en båt som krävde ett balansgeni att tämja. Har man sett förre ordf. Ove Söder som nybakad sextioåring susa fram sittande långt upp på sliden lugnt leende för att i nästa ögonblick volta ner i det blöta förstår man svårigheten ...Även han tillhörde sverige-eliten en gång.

Men nu har vi begåvats med en ny kader seglarbarn i europaklass . Josefin Olsson ,Kajsa Sundklev och Sofie Steninger är dom nya namnen och fler står på lut. Utan intensivt fokuserade föräldrar låter sig icke detta göras och här måste man skänka tacksamma tankar till dessa. I ett tel.samtal med Pappa Olsson som dessutom påtagit sig rollen som ordförande i Oxss framkastade jag frågan om möjligen kommunen hört av sig efter Josefins senaste bravad t ex med gratulationer eller liknande ? Det blev tyst i luren ett tag sen bytte vi ämne....

Just nu pågår 606:ornas seglingar där OXSS också har skickliga seglare fast lite längre upp i

åren.

Och i skrivande stund pågår dessutom ARKÖ-RUNT. Äkta paret Löfgren visade i 606 - klassen förra året hög klass som tvåa i sammandraget efter vinnande Karlsson från NQBK . Det blåste 18 – 20 m i byarna och då är inte Bråviken nådigt. I år blev dom bästa 606 och 3:a i sammandraget av 70 båtar. En öppen jolle handlar det om och några kvadratmeter segel, det är allt. Jag förstår inte hur dom bar sej åt . Själva deltog vi vid samma tillfälle förra året i den betydligt vassare Vinterklasen Runt. Då med Larsan vid roret.

Vi vann förstås ganska överlägset vilket priset, en liten juniorsinglets vittnar om . Men vi oxelösundare är av hårt virke som alla vet.

Folkbåten 753 Amie har fått sitt vinteride hos Tompas Marina. Conny brorsan har bottmålat i bländande rött och själv skrapar jag och slipar jag fribordens vackra furu med untantag av några svarta mögelangrepp som vi ska trolla bort med div konster så småningom .

Nu blänker hon med sina nylackat fribord och snart ska vi ta oss an däck.

Till slut en absolut sann sjömanshistoria.: Kocken har fått landpermis och i sällskap med en bottenlös törst börjar han firandet. Senare på kvällen får han ett ursinnigt utslag av dilerium tremens som resulterar i ingripande av ortens handfasta polis. Tyvärr går han inte att lugna på vanligt sätt utan blir tvungen att bindas på japanskt vis dvs med träpåkar i knä- och armveck. På detta sätt säkert fastsurrad bärs han över landgången och slängs i arrest.

Till historien hör att kaptenen på skutan beundrar kocken mycket för hans enorma yrkesskicklighet och för allt smör i Småland inte vill sparka honom och där sitter han nu och ska skriva rapport vilken kom att lyda :

” Härmed påföres kocken Hansson följande anmärkningar :

1 . Tog icke kontakt med befälet vid ombordgåendet .

2 . Hälsade icke på flaggan !

Fortsatt trevlig sommar !!

Eder Burtson

[2009-04-01]

VinterBurtson -09

Vinter-Burtson 08-09

En rykande het glögg i sittbrunnen på Amie juldagskvällen. Ute ligger nysnön vitskimrande och bidrar till julstämningen. Några stänk glögg på akterdäck och hon är nöjd.

Under sommaren har F 753 Amie fått en grundlig ansiktslyftning efter sina fem otäck(t)a år med sol,regn,is,snö och kyla . Den solbrända flagiga gråbrända fernissan har med varsam hand skrapats bort, furu och mahogny har slipats samt bef(r)uktas med linolja och terpentinblandning . Friborden blänker nylackade i vårsolen.

Däcket får ingen duk men däremot genomgå ett rejält målningsprogram Rufftaket kräver dock duk

eller ev. en pvc-väv. Vi får se.

-Nu dyker tankarna upp på den kommande sjösättningen. En liten djävul viskar i mitt öra –slarva på lite så vi kommer i sjön nångång ! Tyvärr , när folkbåtmaffian kommer och under tystnad ställer sig att skärskåda resultaten gäller det att ha bra på fötterna. Dessutom har jag tagit råd av den lilla djävulen tidigare i livet med resultat som jag helst vill glömma...

”Festina lente”- skynda långsamt – får gälla. Och snart kommer Conny-brorsan från sina möten och skickas ner i kölsvinet med .skrapor och penslar. ”Jag tänker så bra där” –påstår han .-”Där finns också mycket arbete för en händig karl”- som Ludde Löfqvist sa inför flickskarorna på Cupan.

Innan jag går in i sjöbon och fredagsmötet brukar jag gå in i grannbon och hämta lite mental styrka hos det andra gänget innan jag dyker in i sjöbo-akademien som den nu vill kallas. Här pågår som vanligt samtal i fyra olika samtalsgrupper. Samtidigt ! Här bär alla hörapparater förmodligen avstängda eftersom ingen i detta kaos förmår uppfatta vad den andre säger.

I denna miljö känns det skönt att ta en paus och vandra ut på bryggan och utföra egna små bestyr och samtidigt knyta näven åt den förstörda idyllen på andra sidan med sina osäljbara sockerbitar till bostadshus !

Några rader om OxSS legenden Sven Östensson inför hans 75-årsdag: I ständig kamp mot myndigheters orättvisa behandling av honom men med sitt rättspatos som främsta vapen underhåller han inte bara med historier om detta utan med sina internationella utblickar och medveten om våra brister i språk och resvana ljuger han. hämningslöst om sina bedrifter utanför landets gränser

Förlåt Sven vi är bara avundsjuka! Och tack för för senast ! Du bjöd på dixieland-orkester lemonad och lättpilsner.Utan sprit ! Det var en chansning som gick hem och en ny erfarenhet för mej. Mycket ,mycket trevligt. Och en drömligt god soppa tillika. Hälsa frun det.

Vårat Oxss sköts som vanligt oklanderligt. Nya ordförandeparet Olsson tycks ha tid med både klubben och barn med i toppen av seglarvärlden. Våra kontakter med Watski och ProMarina handhaves proffsigt, vi har en hyfsad ekonomi och duktiga tävlingsledare och funktionärer. Resten finnes att läsa på Oxss hemsida

Mars : De löpgalna katterna och båtskrapornas månad. Dagsljuset vänder åter . Jag kryper under filt med ficklampa och en gammal Stieg Trenter -deckare. Väck mej i vår !

Eder Burtson !

[2009-05-21]

Vår-burtson

Vår-Burtson 2009

Björkarna börjar skimra i en lila nyans och snart ska små gröna musöron titta fram. Dom ska vi försiktigt repa av och krydda ett lent brännvin som i små mängder kommer att ge smak åt julskinkan i december. ”-Dä gör inget att supa ä små bara di dugger tätt”-som värmlänningen sa !

Vackert vårväder har vi i skrivandes stund. Mellan slipning och bårförnissning hinner jag sänka några abborrnät vid Ramnö-flagen . Dom får stå där och ”tigga” som stora grabbarna säger. Smörstekt abborre ä inte fel. Och kanske nån flundra. Ålen får vi köpa på torget påstår dom.

Till yttermera visso gnider talggoxen nu oblygt på sin vårliga tvåtonsskala

som med sin entoniga melodi tydligen räcker för att sätta en talgox-dams hjärta i brand. Koltrasten , min favorit bland spelemännen , övar försiktigt på dom geniala melodislingor som han skall presentera längre fram.

En gång försökte jag besvara hans tongångar när jag stod och lackade masten. Det gick hyfsat till en början men han utvecklade efter hand så geniala improvisationer så Charlie Parker kunde gå hem och stampa på saxen ungefär och till slut kunde en skata i björken intill inte hålla sig utan brast ut i ett hånfullt kraxande . Jag förstod att jag var slagen så jag fortsatte att lacka mast vilket jag förhoppningsvis kan bättre än koltrasten . Och Charlie Parker.

Långfredag . Solen slösar givmilt sin värme över båtrenoverare och andra. I sjöbon nr 2 var det tomt trots fredagmorgon. En sakral tystnad råder . Inga lögner korsar luften och slammer av från skedar o koppar har tystnat varför jag styrde kosan mot sjöbod nr 1 där gubbarna sitter med sina kaffekoppar och låter ärlig uppsyn och kroppsspråk understryka sanningshalten i deras historier. Jag trivs utmärkt i båda sjöbodarna

Värstingen i Sjöbod nr 1 berättar: Fästingar ! –Du ,vi skjöt ett rådjur en med så innihelvet mycket fästingar så när vi skaka det blev en hel hink rågad med fästingar !!!

När applåderna lagt sig gjorde vi ett överslag av antalet fästingar där det visade sig att fästingarna skulle ha räckt till ca 200 råddjur.! När vi skulle meddela resultatet för Värstingen hade han tyvärr gått hem.

-Visste du att Ludde Löfqvist åt myror ?? Frågan kom så snabbt att alla

satt och gapade.- .Jojomensan, när våren kom kunde man se Ludde med en honungsbestruken käpp gå på myrjakt sa Värstingen Han åt myror så det knast\$rade mellan tänderna ! –Mycket proteiner sa Ludde , bra för min ledgångsreumatism. Det var också oxelösunds-originalet Ludde om vilken historien gick om han mönstrade på ett fartyg i järnverkets hamn och efter en resa på ca 10 min när han kom hamnen i Oxelösund genast frågade om hans gamla far och mor fortfarande levde...

Historier som alla kan men som bör sparas åt eftervärlden. Han kom en gång minuten försent till systembolagets stängning. –Jag hade nog klarat tiden sa Ludde men förargligt nog eftersom jag måste ro över sundet till

Gamla Oxelösund råkade ja göra fast fånglinan till ekan runt smalbenet i brådskan och det märkte jag inte förrns jag kom fram!!

Folkbåten Amie S753 ?- Jo tack . Arbetet fortgår oförtrutet. Brorsan har fått litet andrum från sina ständiga föreningsmöten och tagit ett karriärsprång från kölsvinet och upp på däck där spackling och slipning och gundmålning nu pågår.- Jag är djävlig på att spackla sa han Har gått i Åke Moddlarns Spackelskola.! -Å tusan sa jag .OK, då kan ni anse Er som anställd !

Maskinhyvel el. är införskaffad för att bearbeta mastens svarta mögelfläckar. Dessutom har vi börjat så smått att vattenbegjuta henne i botten inför kommande sjösättning. I skrivande stund är också skrapning o slipning av sittbrunnens mahogny slutförd ochoch blänker indränkt i vädoftande oljor inför stundande lackning.

Onsdagen den 27 maj SMÄLLER DET !!! kl 15.55 varningssignal 1:a start I OxSS och Watski´s stora evenemang. Det som förut kallades Östersjömaran där hittills 110 ! båtar

är anmälda. Ove Söder är den från OxSS som ska ”ro” det hela iland tillsammans med den proffsiga funk.grupp som OxSS förfogar över.

I den royal istiska yra som f.n råder kan det kanske passa med något som minner om flydda dagar. Kung Gustaf 5 var en intresserad fiskare som vid ett tillfälle befann sig söder om Landsort då motorn lade av. Han fick så småningom hjälp av en förbipasserande affärsman . Som han ville återgälda tjänsten sa han –Du får bli kunglig hofleverantör !
-Vad säljer Du ? -Begagnade skor svarade mannen .

Även Norges Kung Håkon var en ivrig fritidfiskare . Helst i den norska lappmarken . Där kom vid ett tillfälle en lappgubbe och ville låna en våg då hans hustru nedkommit med en liten flicka. Han fick låna kungens privata fiskevåg . Vid återlämnandet av vågen sporde kungen vad barnet hade vägt. Utan att blinka svarade gubben –14 kilo !

Trevlig sommar önskar Eder Burtson

2009-06-22]

Burtson försommaren-09

Försommar-Burtson 2009

Havets hjältar.

Ibland är skrivlustan svår att styra och just nu händer så mycket i i naturen och på havet . Conny brorsan och jag kom igår hem från vår årliga Mariehamnstur med Birger Jarl. Mysigt !
Mahogany och mässing! Ett grått Ålandshav mötte oss vid Söderarm vilket gav oss anledning att dyka in bland likasinnade . Medelålder ca:a 70 år Folk med förstånd och livserfarenhet. Vi tar in kaffe, en fyra gyllenbrun konjac . Resultat : dans och glada grabbar.

Och så var HON där som Conny och jag totalt har förlorat oss i.
Ja, hennes sätt att sjunga . Vi två gamla dansbandsmusiker föll som torra gammelfuror första gången vi hörde henne på vid en tidigare odysse med Birre Jarl. Hon duger minnsann att titta på också men som hon sjunger! Vad hon heter ? Margaretha Jablonsky ! Där jazzvänner !

Några seglare puttrade förbi i grårusket. Hade solen varit uppe hade nog seglen varit uppe. Nu var det regnställ och bistra miner som gällde.
På våran hemresa kom solen . Fort iland och mot det kära Oxelösund . En något avslagen buss-stämning hör till. I Nyköping väntade bil med chafför där jag i ilfart fördes i bil till Vivesta Gård och utnämndes till årets Mister Varulv!

Nej men inför ett 25-tal intresserade fick jag hålla en historik om fädernetorpet Brasstorp där fader Arvid föddes 1888. Släktofokning har blivit ett intresse på senare år och den här gången var det Torpargruppen i Oxelösunds Hembygdsförening som stod för arrangemanget.

OxSS arrangemang : Östersjömaran har nu fått en ny sponsor i Watski en perfekt samarbetspartner . Årets tävling har genomförts Ett hundratal (!)båtar var anmälda vilket blev något för vår proffsiga funktionärskader att sätta hörntänderna i !
Den något förkortade sträckningen hindrar inte att det krävs en stor portion erfarenhet av långseglingar och social kompetens när man under några intensiva dygn ska nötas mot den seglarkompis

man har valt att kampera ihop med. Slutresultaten kan man läsa på OxSS hemsida.

Några rader om våra deltagare och då var intresset spänt på vad Per-Ove Svensson "Gamens" satsning med den nybyggda konstruktionen skulle innebära. Men tyvärr. Hårda vindar och trimningstrul samt en envis sjösjuka satte tyvärr stopp för P-O och Peppe redan vid Landsort. OK, det blåste 10-15 sek/m vid start så sjön var väl inte nådig utpå. Bättre gick det för en ättling till OxSS aren och tävlingsledaren Pelle Borg som hamnade långt fram i prislistan i den egenbyggda one-offaren.

Albert Engström, akademiledamoten, tecknaren och historieberättaren, död 1940, läste jag som nygift 20-åring.

Det ringde på dörren vid våran 1-a med täljstenskamin och utanför stod en snäll farbror som snart hade sålt 25 halvfranska böcker av AE:s skämtteckningar och krönikor.

På avis förstås, 15 kronor i månaden om jag minns rätt. Dom blev flitigt lästa. Särskilt en, "Naket", blev rätt solkig efter några år.

Tyskvän och judeförlöjligare? -Det beror nog på hur man läser honom. Man kan hitta såna tendenser om man vill och vill man inte, finns i det skrivna sånt som motbevisar beskyllningarna.

Däremot har han skänkt oss en flora av skärgårdshistorier som ingen annan, där rospiggen har större orsak att klaga än både judar och tyskar. Han var mycket riktigt ganska illa sedd bland sina rospiggar men där han också hade vänner. Han påstod t.ex att man kunde dra en rospigg genom en ekvägg med en sup."

Ett exempel på mustig Albert Engströms rospiggfantasi följer här:

Mattsson berättar –Den värsta segling jag har varit med om dä va i den grekiska arkipelaschen. En storm va dä och trångt å buktigt mellan öarna så en fick vänta femtio gånger i minuten-å rorsman ble skelögd- å ingen kunde hålla reda på styrbord och babord utan dä fick stå en i var sida å ropa i ett -här är babord, å i andra sidan –här är styrbord-....-å min oxeltann flöt sej till babords käft- å halsen på skepparns hals vred sej runt fyra slag – å när vi kom ut i vatten igen, så såg vi att vi segla baklänges och riggen hade blivit vänsterslagen å taljerna gick åt fel håll – å fötterna på oss allihop va vända bakåt.....

-Vad dä inget mer?

-Mattsson: - Jo, så va dä skepparns höna, ho värpte korrugerade ägg en hel vecka ätteråt... å hela besättningen hade ett helsickes sjå å räte alla spikerna åt timmerman, för di hade blett som korkskruva- å mä dä hade vi göra till vi kom till Konstatinopel, men där fick vi logn.....

Midsommarafton ! Och nu börjar sommaren ! Hej i havet från Eran

[2009-08-26]

Högsommarburtson-09

Högsommar-Burtson 2009-06-28

Högsommar blev det. Solskensperioderna kom och gick. Och segelsommar blev de om man ska tro på trafiken i gästhamnarna. Troligtvis är både Sailors och Läget hyfsat nöjda med sommaren så här långt. Idag augusti 8. Det hettar det kring knutarna. Skönt att sitta framför burken, sval, med en isad thedryck och minnas bakåt.....

Men först några ord om OxSS seglarflickorna—Josephina o Kajsa stjärnskotten i OxSS , som slåss mot världens bästa seglarungdom med skiftande resultat. Stort beröm för deras orädda satsningar ute i världen. Som jag brukar säga- hade dom varit på samma nivå i låt oss säga fotboll- så hade dom haft stora rubriker i tidningarna .Tack för att Ni valde segling som eran sport .!

Men var äro seglargossarne ?Sitter dom männe framför datan och löser vetenskapliga problem eller svingar dom en järnätta på Ärila ?

Ur minnets dunkla vrår.....

-För åtskilliga år sen befann sig ett gäng glada seglarefamiljer långt nere i östgötska skärgårn.Vi hade hittat varann i olika vikar , följts åt och så småningom blivit ett litet gäng. Jag tror vi bestämde vårt slutmål till Kalvskär.

Och där landade vi . . Anders-Burta då kanske 13-14 år tog som vanligt hand om barnleken. Niclas letade efter ”ilandsjunkit” som han uttryckte det .Resten metade och badade.

.Men även stora ville också bada innan grillningen. Men så var det här med baddräkter.På den tiden fanns en större blygsel bland oss än den frimodighet som låder vid dagens ungdom.

Men ok damernas paltor åkte av vid en udde längre bort,dock inom synhåll.

Herrblickarna sökte sig bort mot dom mörka trekanterna och fann att det stämde vad man sett i Cocktail och Pin Up.

Den andra upplevelsen bestod väl i att man med en lättnadens suck kunde konstatera att några häststorlekar inte stod att finna i dom egna leden.

I glättad stämning startades så grillningen. Gitarrerna fram . Alla krig var definitivt slut i våra drömmar och Evert Taube var vår store idol.

Dagarna gick .Blygseln släppte för varje dag och till slut badade vi och solade tillsammans som Gud skapat oss utan en tanke på blygsel eller otillåtna tankar.

Varför minns jag detta? Ja inte för alla nakna damer ,som ni trodde, utan den känsla av frihet det gav att utan blygsel umgås som Gud skapat oss. Och hur otänkbart det skulle ha varit för våra föräldrar i samma situation Nu återstår av oss vackra människor endast griniga och ledbrutna sjuttioåringar. Men minnena lever kvar !

Sjöbodarna

-Ett uttryck för människans inneboende snikenhet finns att begrunda på ett gammalt oljefat vid sjöbod nr 1. Detta oljefat kan i undantags fall användas som sittplats om trångbodhet uppstår vid bordet . En av våra välbeställda storljugare fann vid tillfälle på att limma fast en tjuga på plåtfatet!!

Denna tjuga företer idag ett synnerligen misshandlat utseende.

Alla fingerägande tunnsittare besitter nämligen samma beteende vid embarkering av nämnda tunna. Och det av orsaker som jag här inte törs nämna. Om t.ex samtalet hastigt tystnar kan vaksamme höra ett tyst skrapande mot tunnans plåt. Ägaren av fingret har ett spänt uttryck i ansiktet och blicken vid horisonten.

Arbetet med att skrapa fram en flik av sedeln för att sedan lossa den har inte bara lämnat nedslitna naglar hos utan även givit en lektion i hur människor kan fungera i utsatta situationer.

F. n återstår icke mer av sedeln att det möjligen räcker till en femöres-kola .

Fortsatt trevlig sommar!! Eder Burtson.

[2009-11-12]

Höstburtson 2009

Sensommar o höst-Burtson

Årets sensommar klagar minsann inte den minnesgode på. Långt in i september värmde solen .Ty liksom politiken har i SVERIGE hela året dragit sig åt höger .

OK, för mej är sommarn välkommen alla tider på året men som gammal röststrimmig gråssosse ser jag med lite oro på den andra företeelsen.

Vilken härlig segelsommar det måste ha varit för alla. Självt med båtreovering under lättpressen tvingades jag utstå hur Ni andra med storseglet käckt i topp ,förseglet inrullat och motorn tyst malande betvingade Bråvikens trotsiga vågor

Så seglingupplevelser har jag inte att berätta om, mer än att arbetet fortsätter under plastpressarna .Tidspress existerar inte men till midsommar 2010 ska vi nog kunna slå upp en pilsner i sittbrunnen neråt Lindöja till .Inget löfte bara en förhoppning.

En annan sak: Det skulle glädja inte bara mej om ni som haft upplevelser med båten och familjen i somras och som läser dess rader ville hjälpa till med några rader till Burtson. Det behöver inte vara nåt märkvärdigt bara så man känner igen sig i strapatserna eller i beskrivningen av en stilla afton. Ljug gärna det är en fin krydda. Det gör jag ,- sällan, Eller som mamma Sara sa ,Burt ljuger inte, han säger bara mer än han vet.....

Mailadress: Burtson2@hotmail.com COM IGEN !!!

I sjöbon strömmar ny medlemmar till. Hans Buckla H har hittat sinn ringhörna och Ingmar N åker buss och cykel från Nyköping varje fredag. Ur sitt brokiga boxar-idrottsliv berättar dom med förkärlek om sitt 50-tal då man under ordnade former kunde slå folk på käften. I ringen. OMBK som klubben hette och heter nu innehöll på den tiden en kader talangfulla boxarämnar till svenska mästare av vilka dessa två herrar ingick.....

Buckla berättar om en ung Ingemar Johansson, 17 år, som gick upp mot Nyköpings tungviktsstjärna Bert Bergqvist .I första rondan träffades Bert av Ingos höger och slocknade förstås omedelbart. I omklädningsrummet efteråt svarade Bert på frågan hurdet hela gick till ”-Du, man måste släppa fram ungdomen! Tyckte Bert”

Vid ett tillfälle blev!Buckla själv utslagen. När han vaknade fann han sig stående trummande på ring-repen av alla krafter.Men då hade dom andra gått hem.....

Oxelösundsoriginal fanns det gott om .Skrothandlare Berg var väl ett sådant Väckande för alla. Stor och snäll: på frågan hur han hade upplevt en smygtitt på några nakenbadande damer vid Svartudden kom svaret-” Jo Du, då bulda dä iin.. I unga år jobbade han dräng vid Stjärnholms Fidekommiss och fick där kontakt med en annan dräng, Karl . Dom blev såta vänner och slet tillsammans på åker och äng. För Berg blev skrothandlardrömmen så småningom verklighet och han kunde resa till stora staden New York på äldre dar. Där inträffade följande: Kommandes gående på era Manhattan fick han plötsligt se sin gamle vän Karl gående på andra sidan avenyn !!! Chocken över den oväntade synen övervanns snabbt och över det dånande trafikbruset kunde newyork-bornu nu höra skrothandlar Bergs tordönstämman :

-”Ä DU KVAR PÅ STJÄRNHÖLM Karl??!! Vdf

-Skeppshunden Cello som efter några år på land kanske inte längre förtjänar epitetet skeppshund har hunnit bli 12 år. Som fin lagrad whisky alltså. Blev överfallen av en Saab i unga år. Bäckens- och benskada blev följden. Bär en liten toffel på vänster bak vid våra promenader. Mest för balansens skull. Äldre hundhjärtade damer ben har ett gott öga till denna toffelbeklädda tass.

Som jag under 11 år fått förklara orsak och verkan av denna händelse har fantasien fått styra svaren ibland. Som t.ex när tre damer i sällskap krävde förklaring till toffelbördade tassens. –”Cello bär toffeln bara för syns. Iskull ,berättade jag ,Ibland glömmar jag att sätta på den. Nu är det så, förstår ni, att Cello som känner sig bekväm med damers ömsinta intresse, vid flera tillfällen har överraskats med att försöka ta sig toffeln ! Då sa damerna: Nääädu Burt försök inte!

.....
-samma Burt som önskar Er en trevlig och färgrik höst .Sköt om Era båtar, snart kommer våren. I Jul vänder solens sin ban . Arkö-Runt vanns av en träbåt dessutom , Än leva trägudarna !!!!.

Eder Burtson

[2010-03-17]

Ny VinterBurtson

Vinter-Burtson 2009-10

Strax före jul dalade dom första flingorna ner och bildade mjuka konturer i naturen. Bomullslätta på skyffeln. Lättskottade. Vitskimrande. Miljarders, miljarder, miljarders flingor alla i olika utförande . Bara det är fantastiskt.

En vit jul !!! Dom barn som kunde och ville slita sig från datorn kunde sätta sig på kälke och plastkälke och ge sig hän utför backarna. Far och mor kunde stjåla sig en stund framför samma dator.Frid och fröjd !

Två månader senare ser det tyvärr likadant ut . Allt befinner sig liksom i ett översnöat tillstånd. Och charmen med första snön är borta. Nu längtar alla efter vår .En vår som lär bli långdragen innan all snö får smälta. Skrivaren som på på nåder fått sitta i köket med sina mahognybitar och slipklossar känner en viss vanmakt inför sjösättningsdatum, midsommarafton Dessutom sägs från köket att soppan ha fått en lätt smak av kokt linolja vilket jag inte tycker skämmer. Att det däremot smakar dalbränd trätjära om kött--bullarna har ”hon” svårare att smälta.

Nyårsaftonsmorgon i sjöbon. Knökfullt ! Skinka ,glögg, dopp i gryta

Och grymma historier. När började fredagsträffarna i sjöbon? Kan det var 40 år sen ? Här fanns nu gamla gänget mangrant samt utökat med söner och adjungerade. .Och historierna börjar med att Fd polisbefälet Larsson berättade om ett möte med Ian Wachmeister . Han och Sven Z åkte in på Kullbergs Bok för att få en dediktation i den senaste boken.

-Var har jag sett Dej ? brast Ian till polisman Larsson. De tittade länge på varann...Men så kom det igen -”- var fan har jag osv... --Jag var polis i Stockholm sa Larsson så förmodligen har vi setts genom nåt galler !-Aj som fan ! sa Ian.

Vilka äro de då Och varifrån kommo de ? Sjöbodgästerna ?Jo,här finnas gamla mästerverboxare, fotbolls och bandystjärnor, fd polisbefäl på riksplanet, dansmusiker, personalknuttar, tävlingsseglare och långtradarchaufförer.....Många med hemort i Oxelösund eller kanske de flesta. En samling

Bellmanfigurer som Evert Taube skulle ha sagt.... Nästan alla bär hörapparat och alla håller en nästan omätbar styrka i samtalstonen. När det blir som värst brukar jag använda en oslagbar metod: Jag vänder mig mot grannen och säger halvhögt:
”-Å HON VA NÄSTAN NAKEN FÖRSTÅR DU!”

DET BLIR DÖDSTYST I SJÖBON !!!!! Alla samtal avstannar ! Alla blickar på mej och jag kan oberört fortsatt mitt störda samtal med bordsgrannen

-De långa vinterkvällarna, brukar jag smyga in på pojkrummet med en nyinköpt loppis-bok eller ett bibliotekslån. Jag läser ganska fort eller slarvigt kanske det heter vilket har det goda med sig att jag med behållning kan läsa om en bok åtskilliga gånger om det får gå en tid. Min husgud bland skärgårdsskildrarna heter som alla vet Sven Barthel ,ouppnåelig, men så fick jag i min hand en bok som jag läste som ung nämligen Joshua Slocums” Ensamseglare jorden runt” ” Den här gången läste jag med lite mer eftertanke om människan Slocum som för mej nu framstår som helt enastående i sitt slag. Jag sparade sista kapitlet som man sparar det sista på en god glass. Men så kunde jag inte motstå frestelsen utan slickade i mej det sista kapitlet. Sen bläddrade jag tillbaks till första kapitlet och började om igen!!

Inom OxSS jobbas jobbas det för högtryck, målinriktat och framgångsrikt. Mats Olsson svingar förtjänstfullt ordf.klubban och vid nyligen genomförda årsmötet belönades varje punkt i protokollet med applåder, var det nån om sa. Dotter Josefin belönas rikligen för sina framgångar i jolle klassen Men där står fler juniorer och väntar på sin tur inom jollarna.
LÄS OxSS HEMSIDAN !!!

Snart är våren här ! (För 75 gången) Eder Burtson

[2010-05-06]

Vårburtson 2010

Vår-Burtson 20-04 –21

-” för vinter har varit alltför lång och sommarn kommer i jättesprång” sjunger ” Olle-brorsan” som jag brukar kalla honom fast det enda gemensamma vi har är efternamnet vilket jag är mycket stolt över.

Så kom den ! .Våren..... Kall, men med tröstande ljus i släptåg .Späda gröna strån kämpar sig förbi fjolårsgräset upp mot solen med ofattbar livskraft. Solblänket i starnarnas fjädrar tävlar framgångsrikt med bilarnas metallica-lackade ytor.....Talgoxarnans vårkvitter brukar jag likna vid ljudet från en cykelpump tiii-taaa tiii- taaaaförlåt alla talgoxar.

Jag har fått i mitt lilla båtharem en äldre mycket charmig liten båtdam född 1922 !

Byggd på Nyköpings båtvarv. 87 år alltså. Vi har setts ofta i femörekanalen men utan att ha känt närmare kontaktbehov.

Nej, det började med att jag råkade titta under hennes presenningen och då noterade hennes sensuellt rundade självväxta vränger spant eller timmer plus en intensiv tjärdoft. Tycke uppstod och ha-begär som det oftast gör i svärmerier.

Men det fick stanna vi det ända till jag fick hennes historia. En av damens förre ägare hade till vana att när maj månad inträdde klä henne i ett litet sprisegel ro ut henne i vinden varefter de två återfanns uppåt Roslagen efter några veckor. Likadant åt andra hållet . Frun tog tåget till Västervik och gubben seglade ner. Jag vet inte vem jag beundrar mest.

Några segelbåtslinjer äger hon icke, lång och slank visserligen (4.80 x) nätt på näbben och rak i stäven. En viss kontinens kan även spåras vilket är ursäktligt vid den åldern.

Som ni förstått är hon min nu, vilket bara förre ägaren och jag äger kännedom om. Vi får ta problemen när dom kommer. Frälsis och jag. Hon ägdes tidigare av en frälsningssoldat därav namnet. Jag skulle vilja döpa henne till Majken efter en annan F-soldat.

Med våren kommer båtmotortjuvarna. Dom startade säsongen tidigt i år. På senvintern drogs en kälke inklusive motor över isen från OMBK:s sjöbodan för vidare befordran. Och jag minns när min svarta panter(Mercury) försvann när båten stod på land. –” Minns Du Guy när du kom i din fina uniform och attiraljer för fingeravtryck-sökning . Jag hade ställt fram en stege och Du klättrade uppför med det svarta pulvret i högsta hugg

Så råkade du trampa snett på stegpinnen vinglade till och skickade in hela pulversatsen i nian. Du vände dej om och visade ett par blanka ögonvitor i ett fullkomligt kolsvart ansiktet . Du tittade allvarligt på mej.Hela mitt inre var i fullt uppror jag kämpade mot ett vrålskratt men situationen var icke lämpad för detta. Varken förr eller senare har jag känt ett sånt lojalitetskrav mot en kamrat. Här gällde det Guys hela yrkesmannavär En dighet. Jag bestod provet kan jag säga. Men ett litet leende vägar jag mej på ibland , vid minnet.

Att vara klimatsmart är det senaste. I Skärgårdsstiftelsens medlemstidning Stångmärket kunde man läsa en inbjudan från Naturvårdsenheten -”Kom till Älvsjö-mässan och lär Er bajs klimatsmart till sjöss !!

cDå vill jag nog påstå att vi som hyr på Bäckströms Varv ligger steget före i smartness.En av gubbarna berättade: ” jag låg under båten och skrapade och plötsligt blev jag fruktansvärt nödig.Ingen lösning inom synhåll . Då erinrade jage mej en visa vi sjöng som barn.-”På en plankan uti Nordsjön satt en liten grabb och grät. Plankan vicka hit och dit grabben släppte då en sk-t. Bara på skoj ! Skepp o Hoj !

-Sagt och gjort . Jag hittade en bit furu och gjorde mitt tarv på den. Stötte ut den i kanalens strömmande vatten.Och där singlade den klimatsmarta farkosten iväg. Jag tittade långt efter den och sen kunde jag inte låta bli att ropa :”Mätte lycka och välgång följa dig på de sju haven”!

Glad klimatsmart sommar / Eder Burtson

2011-05-09]

Ny burtsson 2011

Burtson / sommar , höst 2010 o vår , vinter 2011-03-26

Burtson-lines 2011

Har icke kunnat uppammat nån skrivklåda till mina burtsonnare på senare tid,--därav skrivpausen sen i somras

vilket i och för sig icke behöver innebära nån tragik för berörda.

Men så fick jag en diskret påstötning om fler burtsonnare och mer behövdes inte. Så jag spånar på....

Kvällar vid Broken

-Taube stillsamma vals ”Sommar natt” innehåller en strof -”vinden har somnat i båtarnas segel” som får mej att minnas segelturerna till nyköpingssegelarnas klubbholme ”Broken” på andra sidan Örspaken .dit jag seglade med familjen i tidigt 60:tal. -Färsk segelbåtsinnehavare.och lika färskt

seglarkunnande . OxSS hade ingen klubbholme men NySS hade. Ett trevligt välkomnande och en gammal fin segelkultur, fick många helgturer att stanna upp där. Där fanns Snus-Ernst Roffa Runis. fl Bellmans-figurer. Men också många skickliga seglare förstås, ”Slangen” Larsson , Benny ”Tegeltak”, ”Elis på varvet ” o fler därtill.” Rajten ” och Hobringen icke att förglömma.

Där hängde bomullsseglen för torkning i kvällsbris . Somnande i vinden.. I båtarna dukades godsaker upp och det klirrade förhoppningsfullt från nyligen genomförda uppkorkningar. En doft av ägg och bacon (den ljuvligaste skärgårdsdoften) spred sig bland båtarna blandad med doften av nattviol och vitmossa utspädd med lite mögeldoft från bomullsseglen .

Var det så ställt kunde man ta sig en svängom med ev seglaränkor på dansbanan. Under delat ansvar . Hela tiden med koll över axeln mot uppstående situationer.-eller sitta på berget prata med Löfvenborg ,hamnchef - . kolla hamnlivet, Broken-kvällar att minnas....

Folkbåtsrenovringen

F753 Mon Ami går mot sjösättning.....Återstår däckarbeten samt en del kompletteringar på friborden samt skall masten smyckas med blänkande beslag Tillverkning av bom och fockspira skickar vi på Tompa för utförande. Till midsommar borde vi vara under segel . Begagnade segel och några skotkvarnar i gammalt fint material.

Skutleden.

Utanför knuten på huset där jag bor (sista giraffstallet mot väster -flöt det förbi segelskutor för hundratalsår sedan.

Räknar man 50 cm landhöjning per århundrade hamnar man kanske på rätt århundrade. Sundet hette Mörtsundet och blev en alternativ lösning för segelfartygen när vindar och väder inte tillät den vanliga utfarten mot Bråviken via Wintherclaasen som ön hette då ,vilket framgår av gamla kartor på kommunkontoret .

Skutled utanför stugknuten !, Då vaknar ju fantasien även om det inte var några fullriggare precis som hjälptes bakvägen ut på Bråvikens stormiga vatten via min stugknut .

Sjöbon.

Som vanligt knökfullt , cirka tio gubbar med stora behov att dryfta samhälls- och andra problem. Av 10 personer blir

resultatet fem ämnen , SAMTIDIGT PÅGÅENDE, där hörselproblem höjer rösternas omfång till ett crescendo . Här bågna

väggarna av ivriga problemlösares stämmor. Här finns globetrotters med globala erfarenheter och utblickar contra infödingar med minnen och kunskaper från trettitalets Oxelösund. Och allt ska förmedlas påfattiga trettio minuter så det är klart att väggarna bågna ibland.

.Klubben

Resultat och föreningsliv hittar ni på annan plats Klubbhusproblem med vattenläckage -Jussans framgångar på banan och tragiken med tränarens bortgång stämmer till eftertanke.

PS

Betr bellmansfigurerna på Broken finns en skröna om Roffa Runis- att hans neppare , svajankrad i viken och med festande kamrater ombord. Dom fann det för långt att ta sig till det landplacerade prevetet och lyfte därför diskret på supstugans nedre del och trädde ut den för behovet aktuella kroppsdelen –förtättade sitt tarv och fortsatte festen i god ordning.

Ett kamera-scoop för landförankrade lördagssegel-familjer! DS.

Datumet är 4 maj och ute snöar , haglar o blåser . Vårväder ! Hälsningar /Eder Burtson
